

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล

ประชากร และการพัฒนา

เที่ยวตุรกี ตามรอยอารยธรรม กรีกและโรมัน

หน้า 3

Population and Development Newsletter ISSN: 2822-0404 (Online)
Website: www.newsletter.ipsr.mahidol.ac.th

เทรนด์ใหม่มีสัตว์เลี้ยงเป็นลูก สวนกระแสเด็กเกิดน้อย

ศุทธิดา ชวนวัน
sutthida.chu@mahidol.ac.th

ปัจจุบันการเลี้ยงสัตว์เป็นลูกเสมือนคนในครอบครัว หรือ “pet parent” กำลังได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น แทนที่การเลี้ยงสัตว์แบบ pet lover ที่แค่อยากเลี้ยงเพราะรัก หรืออยากมีแค่สัตว์เลี้ยงเท่านั้น เมื่อค่านิยมของคนรุ่นใหม่เริ่มเปลี่ยนไป ประชากรในวัยทำงานมีแนวโน้มอยู่เป็นโสดและไม่แต่งงานกันมากขึ้น หรือแต่งงานแล้วไม่มีบุตร เมื่อเป็นผู้สูงอายุจึงมีแนวโน้มที่จะอยู่ตามลำพังคนเดียวหรือสองคนต่อไป การอยู่ตามลำพังทำให้เกิดความรู้สึกเหงาโดดเดี่ยว หรืออาจทำให้เกิดปัญหาสุขภาพทางจิตใจ เช่น ความซึมเศร้า ความสิ้นหวัง ความรู้สึกไร้ค่า สถานการณ์ดังกล่าวได้ทำให้ผู้คนพยายามหาที่พึ่งทางจิตใจ เพื่อมาช่วยบำบัดจิตใจ คลายความเหงาหรืออยู่เป็นเพื่อน จึงทำให้สัตว์เลี้ยงได้เข้ามาเติมเต็ม และกลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวโดยไม่รู้ตัว การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ (Human-animal interactions: HAI) จึงกลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของผู้คนจำนวนมากในทุกวัย และสัตว์เลี้ยงกลายเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในครอบครัว

การสำรวจประชากรสุนัขและแมวในปี 2566 โดยศูนย์บัญชาการเพื่อการเฝ้าระวังโรคพิษสุนัขบ้า คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์¹ พบว่า จำนวนประชากรสุนัขและแมวที่มีเจ้าของ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากในทุกปี โดยในปี 2566 สุนัขและแมวที่มีเจ้าของมีจำนวนสูงถึง 5.8 ล้านตัว เป็นสุนัข 3.8 ล้านตัว และแมว 2.0 ล้านตัว การมีสัตว์เลี้ยงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัว เป็นปรากฏการณ์สวนกระแสกับจำนวนเด็กเกิดของ

ประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งในปี 2566 สำนักบริหารการทะเบียน กระทรวงมหาดไทย รายงานว่า มีจำนวนเด็กเกิดใหม่เพียง 517,934 คนเท่านั้น

หมาแมว ไม่ใช่แค่สัตว์เลี้ยง แต่เป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว

เดี๋ยวนี้ เจ้าของสัตว์เลี้ยงส่วนมากมองตนเองว่าเป็น “พ่อแม่” ของสัตว์เลี้ยง โดยไม่ใช่แค่ผู้ดูแลหรือเจ้าของเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่ให้ความรัก ดูแลเอาใจใส่สัตว์เลี้ยงในแบบเดียวกับการดูแลสมาชิกครอบครัวหรือเด็กคนหนึ่ง พร้อมทุ่มเททั้งเงิน และการเลี้ยงดู จนแทบไม่ต่างไปจากลูกคนหนึ่ง หรือที่เราเรียกว่า “ทาสหมา” “ทาสแมว” นั่นเอง แนวคิดนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระแส pet humanization ซึ่งทำให้สัตว์เลี้ยงถูกมองว่าเป็นมากกว่าแค่สัตว์เลี้ยง แต่เป็น “ลูก” หรือสมาชิกครอบครัวที่ต้องการความใส่ใจ ดูแลเสมือนมนุษย์คนหนึ่ง ทั้งในด้านสุขภาพ อาหาร การออกกำลังกาย อารมณ์ความรู้สึก การท่องเที่ยว และการอยู่อาศัย

pet humanization ไม่ใช่เพียงแค่การดูแลสัตว์เลี้ยงเสมือนลูกเท่านั้น แต่เป็นการมองสัตว์เลี้ยงว่ามีส่วนสำคัญในชีวิตของมนุษย์ที่มีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เมื่อการเลี้ยงลูกยุคนี้มีต้นทุนสูง คนหนุ่มสาวต้องการหาประสบการณ์ในชีวิต และให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ดังนั้นจึงทำให้คนรุ่นใหม่อยู่เป็นโสดและหลายคู่อยู่ด้วยกันโดยไม่มีลูก ครอบครัวในลักษณะนี้ส่วนใหญ่เลือกที่จะมีสัตว์เลี้ยง ไม่ว่าจะเป็นน้องหมาน้องแมว เป็นช่องทางคล่องใจทดแทนการมีลูก ซึ่งถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์เลี้ยงปัจจุบัน อาจจะมีราคาสูงขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็คงไม่เท่ากับการเลี้ยงดูบุตรหนึ่งคนตลอดช่วงชีวิต

USA Today Blueprint ปี 2566 เสนอผลการสำรวจเจ้าของสุนัข 1,000 คนทั่วประเทศในเว็บไซต์ mediapost² ซึ่งชี้ให้เห็นว่าคนอเมริกันจำนวนมากเลือกที่จะเลี้ยงสุนัขมากกว่าเลี้ยงลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มคนรุ่นมิลเลนเนียลและเจนซีที่พบสูงถึง 67% ของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มนี้ถือว่าเป็นกลุ่มที่ผลักดันแนวโน้ม pet humanization มากที่สุด เพราะเลื่อนเวลาการแต่งงานและการมีลูกออกไปจนกว่าจะมีความพร้อม แต่จะหันมาดูแลสัตว์เลี้ยงเป็นลูกทดแทนเสมือนหนึ่งในสมาชิกครอบครัว นอกจากนี้ผลการสำรวจได้สะท้อนว่า เกือบสามในสี่ (74%) ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นเจนซี/คนรุ่นมิลเลนเนียล กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายของการเลี้ยงดูลูก เป็นเหตุผลหลักที่ทำให้เลือกเลี้ยงสุนัขมากกว่า

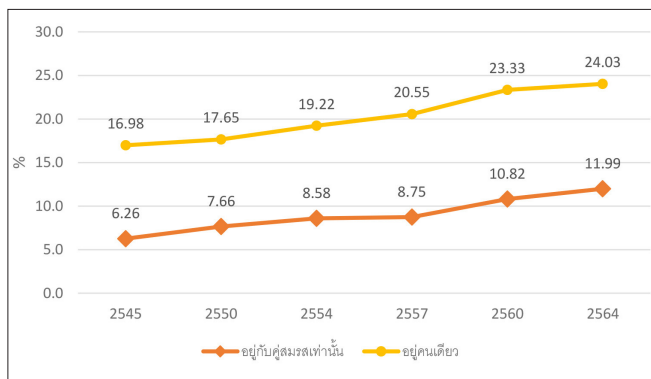

รูป 1: น้องลูกหมากับคุณตาของลูกหมิ
รูปโดย: ศุทธิดา ชวนวัน

เพราะการดูแลสุนัขเป็นเรื่องง่ายกว่า และมีราคาไม่แพงเท่ากับการดูแลบุตรหนึ่งคน อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเลี้ยงสุนัขจะมีราคาถูกกว่า แต่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการเลี้ยงสุนัขก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU)³ เก็บข้อมูลจากคนไทยจำนวน 1,046 คน อายุระหว่าง 24-41 ปี พบว่า 49% ของกลุ่มตัวอย่าง ต้องการเลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นลูก (pet parent) และ “ค่าใช้จ่าย” ในการเลี้ยงสัตว์แบบต่างๆ ไปพบว่า 39% ของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าใช้จ่ายอาหารสัตว์ต่อเดือนอยู่ที่ 1,001-2,000 บาท แต่ถ้าในกลุ่มเจ้าของที่ “เลี้ยงสัตว์เป็นลูก” จะยิ่งยอมจ่ายค่าดูแลสัตว์เลี้ยงมากขึ้นเป็นเท่าตัว

สัตว์เลี้ยงช่วยคลายเหงา รับแนวโน้มสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์

ผู้สูงอายุมีแนวโน้มอาศัยอยู่ตามลำพังคนเดียว และอยู่ตามลำพังเฉพาะคู่สมรสมากขึ้น แนนอนว่า “การอยู่ตามลำพัง” อาจทำให้รู้สึกถึงความเหงา เปล่าเปลี่ยว หรือมีความเสี่ยงต่อปัญหาทางด้านจิตใจ หนึ่งในวิธีช่วยให้ผู้สูงอายุคลายเหงา ได้บำบัด และกลับมามีชีวิตชีวาอีก คือ การเลี้ยงสัตว์เป็นเพื่อน หรือเลี้ยงสัตว์เป็นลูก มีการศึกษาวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับสัตว์เลี้ยงที่ช่วยบำบัดและเยียวยาทั้งทางด้านจิตใจและร่างกาย หรือเรียกว่า “animal therapy” คือ การนำสัตว์มาร่วมในโปรแกรมการบำบัด เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย และฟื้นฟูสภาพจิตใจ

แผนภูมิ: สัดส่วนผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังคนเดียวกับอยู่กับคู่สมรสเท่านั้น

แหล่งข้อมูล: วิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2545, 2550, 2554, 2557, 2560, และ 2564, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ปัจจุบันมีข้อมูลสนับสนุนข้อเท็จจริงที่ว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับสัตว์เลี้ยงทำให้เกิดการสนับสนุนทั้งทางร่างกายจิตใจ และสังคม ต่อผู้สูงอายุ ดังเช่น สัตว์เลี้ยงสามารถลดความเหงา ความกังวล ช่วยเพิ่มพฤติกรรมด้านสุขภาพ เช่น การเดินและการออกกำลังกายอื่นๆ รวมถึงเป็นผู้ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนทางด้านจิตใจ เมื่อผู้สูงอายุต้องสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักไป และที่สำคัญที่สุดสัตว์เลี้ยงยังช่วยให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอีกด้วย⁴

นอกจากนี้ ยังมีเหตุการณ์ในโอลิมปิก 2024 ที่ตอบรับการบำบัดด้วยสัตว์เลี้ยง ดังเช่น สมาคมยิมนาสติกสหรัฐฯ (USAG) ได้นำ “น้องบีคอน” สุนัขโกลเด้นรีทริฟเวอร์ วัย 4 ขวบ ทำหน้าที่

มอบความรัก คอยปลอบโยนจิตใจ คลายความเครียด ความกังวลให้กับเหล่านักกีฬาโอลิมปิกในระหว่างการฝึกซ้อม และการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขัน จากผลดังกล่าวได้ทำให้สหรัฐฯ คว้าเหรียญทองยิมนาสติกมาได้หลายรายการ (ดูรูป 2)

รูป 2: “น้องบีคอน” สุนัขบำบัดนักกีฬาโอลิมปิก สหรัฐอเมริกา ในกีฬาโอลิมปิก 2024

pet marketing ธุรกิจสัตว์เลี้ยงกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว

ปัจจุบันธุรกิจสัตว์เลี้ยงเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อแนวโน้มของคนยุคนี้นิยมเลี้ยงสัตว์เลี้ยงแทนลูกกันมากขึ้น มีสินค้าและบริการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงมากมาย และหลากหลายประเภทให้เลือกซื้อหาตามกำลังทรัพย์ ทำให้สัตว์เลี้ยงได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตของมนุษย์ ดังเช่น ธุรกิจอาหารสัตว์ อุปกรณ์การเลี้ยงดู ของเล่น คลินิก-โรงพยาบาลรักษาสัตว์ โรงแรมคอนโดมิเนียม หรือร้านอาหารคาเฟ่ ที่อนุญาตให้สัตว์เลี้ยงเข้าไปใช้บริการได้ นอกจากนี้สัตว์เลี้ยงยังช่วยสร้างรายได้ให้กับมนุษย์ผ่านการให้ความบันเทิงที่ตอบสนองความต้องการของคนรักสัตว์เลี้ยง เช่น ยูทูปเบอร์สายสัตว์เลี้ยง ส่วนภาพโฆษณาที่มีทั้งสัตว์เลี้ยงและสินค้าอยู่ในโฆษณาลิ้นค้าส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้านั้นๆ และที่น่าสนใจคือ มีธุรกิจการทำประกันชีวิตสัตว์เลี้ยง และการดูวงให้สัตว์เลี้ยง ถือว่าเป็นการตอบโจทย์พ่อแม่ยุคใหม่ที่มีลูกเป็นสัตว์เลี้ยง เพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางจิตใจ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันสัตว์เลี้ยงได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของมนุษย์มากขึ้น เมื่อสังคมไทยเราเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แล้ว หากผู้สูงอายุมีน้องหมาหรือน้องแมวสักตัวให้ได้คอยดูแล ได้รับความรักความผูกพันจากสัตว์เลี้ยง และเลี้ยงดูเสมือนเป็นลูกหลานอีกคน ก็น่าจะช่วยให้ผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่อยากมีชีวิตยืนยาว มีกำลังใจดูแลตัวเองให้มีสุขภาพแข็งแรง มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ศูนย์บัญชาการเพื่อการเฝ้าระวังโรคพิษสุนัขบ้า คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2567). ข้อมูลสำรวจประชากรสุนัขและแมว. <http://www.online.rabiesonedata.ku.ac.th/> สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2567
- Mediapost. (2023). 67% Gen Z, Young Millennials Choose Pets Over Kids <https://www.mediapost.com/publications/article/391965/67-gen-z-young-millennials-choose-pets-over-kids.html> สืบค้นเมื่อ 8 กันยายน 2567
- กรุงเทพธุรกิจ. (2023). ทมยุคคนอยากมีลูก? ผลสำรวจชี้ คนไทยกว่า 49% เลือกเลี้ยง “สัตว์เลี้ยง” แทนลูก. <https://www.bangkokbiznews.com/business/business/1048207> สืบค้นเมื่อ 8 กันยายน 2567
- Gee NR, Mueller MK, Curl AL. Human-Animal Interaction and Older Adults: An Overview. *Front Psychol.* 2017 Aug 21;8:1416. doi: 10.3389/fpsyg.2017.01416. PMID: 28878713; PMCID: PMC5573436.

เที่ยวตุรกี ตามรอยอารยธรรมกรีกและโรมัน

จุดเริ่มต้นการเดินทางครั้งนี้ไม่เหมือนทุกครั้ง เพราะมาจากการหลับตาแล้วใช้มือจิ้มไปบนแผนที่โลกเพื่อเลือกประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางครั้งใหม่ และประเทศที่ได้เดินทางไปที่ก็คือ “ตุรกี” หรือ “ทิวร์เคีย” นั่นเอง ประเทศนี้มีความน่าสนใจตรงที่มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์มากมาย แค่ว่าจะได้ไปเห็นอารยธรรมกรีกและโรมันที่ตั้งอยู่รอบนอกกรุงคอนสแตนติโนเปิลหรือเมืองอิสตันบูลในปัจจุบัน ก็รู้สึกตื่นเต้นแล้ว

เมืองกรีกโบราณเอเฟซุส ร่องรอยที่หลงเหลือของอารยธรรมกรีกและโรมัน

ครั้งแรกที่ได้เห็นภาพทอลมุดแห่งเมืองเอเฟซุสก็คิดว่าจะต้องมาที่แห่งนี้สักครั้ง แม้ว่าทอลมุดจะเคยถูกรุกราน เกิดไฟไหม้และแผ่นดินไหว แต่ส่วนโครงสร้างติดด้านหน้าของทอลมุดยังคงหลงเหลือลวดลายทั้งบนช่องเพดานหรือรูปปั้นเทพเจ้าที่อยู่ประจำเสาหินอ่อนทั้งสิ้น ยังคงตั้งอยู่ให้ผู้คนในโลกปัจจุบันได้ชื่นชม ที่ด้านหน้าทอลมุดมีชั้นบันไดเกือบ 10 ชั้น ยกตัวอาคารจากพื้น ทำให้ทอลมุดดูโดดเด่นและใหญ่โต ดังที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นทอลมุดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสามในช่วงยุคโรมัน

สถานที่อีกแห่งคือ โรงละครประจำเมือง (the great theatre) หรือจะเรียก Ephesus amphitheater ก็ไม่ผิด เพราะเป็นโรงละครที่สร้างเป็นลักษณะครึ่งวงกลม รองรับผู้ชมได้ถึง 25,000 ที่นั่ง แม้ว่าจะถูกสร้างมาตั้งแต่สมัยยุคกรีก แต่เมื่อถึงยุคโรมันได้มีการก่อสร้างเพิ่มเติม ทำให้เป็นโรงละครที่มีวัฒนธรรมผสมผสานทั้งแบบกรีกและโรมัน ผู้เขียนได้ที่นั่งแต่ละชั้นที่สูงเพื่อขึ้นไปนั่งชั้นบน มองไปที่เวทีและบริเวณโดยรอบทั้งหมด แม้จะมีบางส่วนที่ปรักหักพังไปบ้าง แต่ก็เห็นได้ชัดว่าเป็นการสร้างโรงละครบนเนินเขาตามลักษณะโรงละครแบบชาวกรีก

แม้ว่าเมืองโบราณแห่งนี้จะเป็นซากปรักหักพังไปแล้ว แต่หลายจุดก็พอเหลือร่องรอยให้เห็นจนการได้ว่า เมืองนี้ในอดีตน่าจะเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ หากโรงละครสามารถจุคนได้มากถึง 25,000 คนแล้ว ประชากรในยุคนั้นก็น่าจะมีจำนวนไม่น้อย มีนักวิชาการหลายคนคาดประมาณว่า จำนวนประชากรในเมืองเอเฟซุสน่าจะมีถึงห้าหมื่นกว่าคน หรือมากไปจนถึงสามแสนคน ขึ้นอยู่กับวิธีการคาดประมาณ อย่างไรก็ตามการสำมะโนประชากรในสมัยนั้นนับเพียงจำนวนผู้จ่ายภาษีเท่านั้น จึงอาจจะทำให้ตัวเลขประชากรที่นับได้ต่ำกว่าความเป็นจริง นอกจากนี้ในบางทฤษฎีใช้การคาดประมาณจากจำนวนที่นั่งในโรงละครและให้เพิ่มไปอีก 10 เท่า หากเป็นเช่นนี้แล้ว เมืองเอเฟซุสในยุคโรมันก็น่าจะมีจำนวนประชากรอยู่ราว 300,000 คน ก็เป็นไปได้

โรงละคร Aspendos ที่ยังคงสมบูรณ์ที่สุดแห่งเมือง Antalya

ประมาณ 400 กว่ากิโลเมตรจากเมืองเอเฟซุส จะพบกับโรงละครอีกหนึ่งแห่งที่มีความสมบูรณ์ถึงขนาดถูกใช้เป็นสถานที่

จัดแสดงงาน The 31st International Aspendos Opera and Ballet Festival เมื่อเดือนกันยายน 2567 โรงละครนี้ตั้งอยู่ในเมือง Antalya เมืองเก่าชายทะเลเมดิเตอร์เรเนียน โดยโรงละคร Aspendos ถูกสร้างขึ้นในยุคโรมัน รองรับผู้ชมได้ประมาณ 15,000 คน มีความสมบูรณ์ทางโครงสร้างตั้งแต่ประตูทางเข้าไปจนถึงกำแพงชั้นบนสุดของที่นั่ง ชั้นบนสุดของโรงละครมีแนวเสาหินแบบกรีก และเป็นทางเดินแบบซุ้มเพดานโค้ง มีความสมบูรณ์และสวยงามกว่าที่อื่นมาก ตามที่กล่าวกันว่าเป็นโรงละครโบราณที่ถูกอนุรักษ์ไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

Pamukale ปราสาทปูนฝ้าย มหัศจรรย์ธรรมชาติที่ไม่ได้นุ่มเหมือนชื่อ

Pamukale เป็นภาษาตุรกี แปลว่า ปราสาทปูนฝ้าย ทางเดินขึ้นเนินเขามีลักษณะเป็นร่องแ่งน้ำแร่สีฟ้าบนหินปูนสีขาว ข้างบนเนินเขาจะมีทั้ง Hierapolis theater โรงละครอีกหนึ่งแห่งที่มีลักษณะแตกต่างกับที่อื่น และยังมี Cleopatra's antique pool ซึ่งเชื่อกันว่าครั้งหนึ่งพระนางคลีโอพัตราเคยมาแช่น้ำแร่ในที่แห่งนี้ การมาชมความมหัศจรรย์ของธรรมชาตินี้ มีทางเข้าที่มาจากเนินเขาด้านบนปราสาทปูนฝ้าย หรือจะเลือกมาจากด้านล่างเนินเขา และจะต้องเดินขึ้นเขาด้วยเท้าเปล่ากว่า 3 กิโลเมตร เนื่องจากที่นี่ไม่อนุญาตให้ใส่รองเท้าเดินขึ้นบนเขาได้ ผู้เขียนตั้งใจแล้วที่จะเดินตามเส้นทางนี้ จึงเลือกเวลาช่วงเย็นที่จะไม่ร้อนเกินไป โดยระหว่างทางต้องเดินลุยน้ำตามแ่ง บางจุดอาจจะลื่นบ้าง บางจุดหินเป็นชะง่อนแหลมบ้าง ซึ่งก็อาจจะทำให้เจ็บเท้าได้ หากใครไม่นิยมเส้นทางนี้ อาจเลือกเส้นทางที่สามารถใช้รถเดินทางไปถึงทางเข้าบนเนินเขาด้านบนได้

ในตอนต่อไป ผู้เขียนจะเล่าถึงอารยธรรมยุคออตโตมัน หลังกรุงคอนสแตนติโนเปิลถูกตีแตก มีสถานที่ที่น่าสนใจในตุรกีอีกหลายแห่งทีเดียว

รูป: ทอลมุดแห่งเมืองเอเฟซุส
รูปโดย: สุภรต์ จรัสสิทธิ์

Paralympic Games Paris 2024 คักยภาพแห่งมนุษยชาติ

ประเทศ 3 อันดับแรกที่ครองเหรียญทอง ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน 94 เหรียญ อังกฤษ 49 เหรียญ และสหรัฐอเมริกา 36 เหรียญ

ประเทศไทยครองอันดับที่ 21 สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ ด้วยสถิติ 30 เหรียญ ได้แก่ เหรียญทอง 6 เหรียญ เหรียญเงิน 11 เหรียญ และเหรียญทองแดง 13 เหรียญ

ย้อนเวลาไป 100 ปี การก่อตั้งสมาคมผู้พิการทางการได้ยิน ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี เมื่อปี 1888 เริ่มเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายอีกครั้งหลังช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 โดย นายแพทย์สาขาประสาทวิทยา โรงพยาบาล Stoke Mandeville เมือง Aylesbury ประเทศอังกฤษ เป็นแพทย์ดูแลทหารผ่านศึกและพลเรือนจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้คัดเลือกผู้ป่วยที่อยู่ในความดูแลจากอาการเจ็บที่ปลายประสาทบริเวณกระดูกสันหลัง โดยการใช้วิธีการรักษาแบบผสมผสานด้านการแพทย์และการเล่นกีฬา วิธีการรักษาแบบผสมผสานดังกล่าวมีผลดีเกินคาด เพราะผู้ป่วยอาการดีขึ้นและบางรายกลายเป็นนักกีฬาพิการที่มีความสามารถไม่น้อยกว่านักกีฬาอาชีพ ผู้ป่วยดังกล่าวมีทั้งพลเรือนและทหารผ่านศึก ทั้งชายและหญิงจำนวน 16 คน เป็นนักกีฬาพิการเข้าแข่งขันกีฬาประเภทยิงธนูล้อเลื่อนในกีฬาโอลิมปิกปี 1948 โดยใช้ชื่อการแข่งขัน the Stoke Mandeville Games ซึ่งเป็นที่มาของพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ในปัจจุบัน

อิตาลีเป็นประเทศแรกที่เป็นเจ้าภาพพาราลิมปิกเกมส์ เมื่อปี 1960 มีนักกีฬา 400 คน จาก 23 ประเทศ และทุก 4 ปี จะมีการแข่งขัน โดยมีประเทศสมาชิกหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ

พาราลิมปิก 2024 มีประเทศฝรั่งเศสเป็นเจ้าภาพ (เป็นเจ้าภาพครั้งแรกเมื่อปี 1992) มีนักกีฬาจำนวน 4,463 คน จาก 23 ประเทศ มีกีฬา รวม 22 ประเภท นักกีฬาที่เข้าข่ายเป็นผู้พิการ 10 ประเภท ดังนี้ กล้ามเนื้ออ่อนแรง การเคลื่อนไหวร่างกายไม่ปกติ แขนขาพิการ ความยาวช่วงขาไม่เท่ากัน แคระแกร็น และสมองพิการตั้งแต่กำเนิดเนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น ความผิดปกติขณะคลอด ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการของอวัยวะบางส่วน เช่น แขนหรือขาเคลื่อนไหวไม่ปกติ พูดซ่า ไม่เติบโตตามวัยเท่าที่ควร สายตาสั้น บกพร่องทางสติปัญญา

บทความนี้ขอชวนผู้อ่านแลกเปลี่ยนความเห็นสำหรับ กีฬาผู้พิการ 2024 สำหรับประเภทกีฬา 2 ประเภท คือ วอลเลย์บอลนั่ง (sitting volleyball) มิกติกทำให้ผู้แข่งขันนั่งกับพื้นตลอดเวลา ขณะการแข่งขันและตบลูกบอลผ่านตาข่ายลู่กับคู่ต่อสู้ สำหรับกีฬาฟันดาบบนล้อเลื่อนต้องนำเสนอเพราะนักกีฬาไทยคว้า 3 เหรียญทอง

วอลเลย์บอลนั่งอยู่ในรายการกีฬาผู้พิการครั้งแรกเมื่อปี 1956 กติกามีเหมือนกับวอลเลย์บอลปกติ มีเพียงปรับสนามให้เหมาะสม

กับนักกีฬา เช่น สนามมีพื้นที่เล็กกว่าวอลเลย์บอลปกติ ลดความสูงของตาข่าย นักกีฬาทุกคนต้องนั่งติดพื้นตลอดการแข่งขัน จำนวนผู้เล่นฝ่ายละ 6 คน ผู้เล่นจะต้องมีความพิการทางร่างกายประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยกำหนดกติกาให้ง่ายต่อการเลือกผู้เข้าแข่งขัน เช่น พิกัดเล็กน้อยเรียงลำดับถึงพิการในระดับมาก

รูป 1: การแข่งขันวอลเลย์บอลนั่ง พาราลิมปิก 2024
ที่มา: <https://olympics.com/en/paris-2024/paralympic-games/sports/sitting-volleyball>

ก่อนที่จะบรรจุกีฬาฟันดาบบนล้อเลื่อนเป็นประเภทกีฬาในการแข่งขันโอลิมปิกสมัยแรกเมื่อปี 1896 นั้น กีฬาฟันดาบเริ่มเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบการฝึกของกองทัพมาเป็นกีฬาพลเรือนในช่วงศตวรรษที่ 14-15 โดยเยอรมนีและอิตาลีต่างก็อ้างว่าเป็นต้นกำเนิดกีฬาฟันดาบ

ในช่วงศตวรรษที่ 17-18 กีฬาฟันดาบได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นจากนวัตกรรมสำคัญ 3 อย่างคือ การคิดค้น “ฟอยล์” ดาบที่มีปลายเรียบแบน การออกแบบเครื่องแต่งกายนักกีฬาให้ปลอดภัยมากขึ้น เช่น สวมหมวกกอลวดตาข่าย รวมทั้งการกำหนดกติกาพื้นที่เป้าหมายขณะต่อสู้

รูป 2: การแข่งขันฟันดาบบนล้อเลื่อน พาราลิมปิก 2024
ที่มา: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=936281365208848&set=a.562559499247705>

สายสุนีย์ จ๊ะนะ นักกีฬาฟันดาบบนล้อเลื่อนทำสถิติคว้า 3 เหรียญทองในรายการเดี่ยวคนแรกของโลกให้ทีมชาติไทยในพาราลิมปิก 2024 ที่ประเทศฝรั่งเศส นับเป็นเหรียญที่ 7 ของนักกีฬาหญิงวัย 50 ปี ผู้อุทิศตนยืนหยัดความมุ่งมั่นเพื่อชื่อเสียงให้ประเทศจากผลงานพาราลิมปิก 6 สมัย ตั้งแต่ปี 2004 จนถึงปีล่าสุด

ทำไมเด็กและเยาวชนไทยบริโภคขนมขบเคี้ยวเพิ่มขึ้น?

ในเวลา 5 ปีที่ผ่านมา การบริโภคขนมขบเคี้ยวของเด็กและเยาวชนไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เด็กไทยอายุระหว่าง 6-14 ปี บริโภคขนมขบเคี้ยวทุกวัน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.7 ในปี 2560 เป็นร้อยละ 23.3 ในปี 2564 ขณะที่เยาวชนไทยอายุระหว่าง 15-24 ปี บริโภคเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.4 เป็นร้อยละ 7.5 ในช่วงเวลาเดียวกัน^{1,2} ทำไมเด็กและเยาวชนไทยจึงบริโภคขนมขบเคี้ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง?

หนึ่งในสาเหตุสำคัญของการบริโภคขนมขบเคี้ยวมากขึ้น คือ การทำการตลาด

ประการแรก คือ การโฆษณาของบริษัทขนมขบเคี้ยว ข้อมูลจาก “การวิจัยทางการตลาดเกี่ยวกับการบริโภคขนมขบเคี้ยวของคนไทยอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในปี 2567” ระบุว่า ตราสินค้าขนมขบเคี้ยวขยายโอกาสการบริโภคและสร้างความสัมพันธ์ของการบริโภคขนมดังกล่าวในโอกาสต่างๆ ผ่านการโฆษณา เดิมแบรนด์ขนมขบเคี้ยว ผลิตโฆษณาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบริโภคขนมขบเคี้ยวของผู้บริโภคเมื่อพักผ่อนหรือดูโทรทัศน์ที่บ้าน ปัจจุบันแบรนด์ขนมขบเคี้ยวเพิ่มโอกาสใหม่ด้วยการส่งเสริมการบริโภคขนมขบเคี้ยว ช่วงเที่ยงคืน โดยเจาะกลุ่มเป้าหมายไปยังกลุ่มเจนซี (Gen Z) และกระตุ้นให้เกิดการบริโภคขนมขบเคี้ยว ร่วมกับเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้ ข้อมูลการวิจัยทางการตลาดฯ ยืนยันว่า ร้อยละ 68 ของคนไทยบริโภคขนมขบเคี้ยว เมื่อดูโทรทัศน์ หรือ Netflix และร้อยละ 45 ของคนไทยยังบริโภคขนมขบเคี้ยว กับคนในครอบครัวหรือเพื่อนอีกด้วย³ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ “ผลการศึกษามายาคติของโฆษณาอาหารในประเทศไทย” ที่พบว่า การโฆษณาขนมขบเคี้ยว ปรากฏภาพการนั่งดูรายการต่างๆ ทางโทรทัศน์ เช่น ซีรีส์ คอนเสิร์ต ภาพยนตร์ การแข่งขันกีฬา กับภาพสินค้าหรือการบริโภคสินค้า และการบริโภคขนมขบเคี้ยว ร่วมกับครอบครัว⁴ (รูป 1)

รูป 1: โฆษณาขนมขบเคี้ยว

ที่มา: <https://www.psychologicalscience.org/publications/observer/obsonline/distracted-at-dinner-thats-why-your-cooking-tastes-bland.html>, <https://www.youtube.com/watch?v=zqRZfkqHY5A>
สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2567

ประการที่ 2 คือ การพัฒนารสชาติใหม่ๆ ของขนมขบเคี้ยว เพื่อดึงดูดให้ผู้บริโภครู้สึกสนุกและชอบการ “แตกกฎ” เมื่อพูดถึงสิ่งที่พวกเขาบริโภค และการนำเสนอประสบการณ์รสชาติที่โดดเด่นยิ่งขึ้นแก่ผู้บริโภค เช่น การผสมผสานรสชาติที่ไม่คาดคิดระหว่างรสหวานและเผ็ด รสหวานและขม รสหวานอมเปรี้ยว และรสอูมามิ/รสเค็มและเปรี้ยว³ ตัวอย่างเช่น ขนมกรุบกรอบ

รสน้ำพริกเผาซีส เป็นการผสมผสานสองรสชาติเข้าด้วยกัน โดยนำรสชาติซีสผสมเข้ากับน้ำพริกเผาที่เข้มข้นและเผ็ดร้อน กลายเป็นรสชาติที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ (รูป 2)

รูป 2: ตัวอย่างขนมขบเคี้ยวที่มีการผสมผสานรสชาติ

ที่มา: <https://www.psychologicalscience.org/publications/observer/obsonline/distracted-at-dinner-thats-why-your-cooking-tastes-bland.html>, <https://www.youtube.com/watch?v=zqRZfkqHY5A>
สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2567

เนื่องจากการผสมรสชาติมีบทบาทสำคัญในการโน้มน้าวให้ผู้บริโภคทานขนมขบเคี้ยวๆ แปรพันธุ์ต่างๆ จึงผสมรสชาติของขนมขบเคี้ยว ทำให้ผู้บริโภคคนไทยกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 26) ยอมรับว่าขนมขบเคี้ยว ดึงดูดใจและเกิดความสนใจอยากบริโภค³ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของสำนักงานสถิติแห่งชาติยังระบุว่า สิ่งที่คนไทยคำนึงถึงเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหารคือ ความอยากบริโภค (ร้อยละ 21.1) และรสชาติ (ร้อยละ 18.7)² ดังนั้น บริษัทต่างๆ จึงรวมทั้งสองรสชาติเข้าด้วยกัน และสร้างความตื่นตัวด้วยการผสมผสานรสชาติอาหาร เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคได้สำเร็จ

การทำการตลาดเป็นสาเหตุหนึ่งของการเพิ่มการบริโภคขนมขบเคี้ยวในกลุ่มเด็กและเยาวชนไทย แม้บทความนี้มุ่งเน้นสาเหตุจากการโฆษณาและการพัฒนารสชาติเป็นหลัก แต่การบริโภคขนมขบเคี้ยวที่เพิ่มขึ้นอาจไม่ได้เกิดจากทั้งสองปัจจัยนี้เท่านั้น ยังมีปัจจัยด้านการตลาดอื่นๆ เช่น ราคา การวางจำหน่าย ความง่ายของการเข้าถึงขนมขบเคี้ยว รวมทั้งปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ รูปร่าง ปัจจัยทางสังคม เช่น เพื่อน หรือสมาชิกในครอบครัว ซึ่งผู้เขียนยังไม่ได้นำมาเขียนไว้ในบทความนี้ และจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2561). กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากร พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. การสำรวจพฤติกรรมด้านสุขภาพของประชากร พ.ศ. 2564. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- Rashmika Khanijou. (2024). Salty Snacks: Thai Consumer 2024. 29 February 2024: Mintel
- นงนุช จินดารัตนาภรณ์. (2566). มายาคติของโฆษณาอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ทางเฟซบุ๊กและยูทูบ. วารสารนิเทศศาสตร์. 41(3): 49-72.

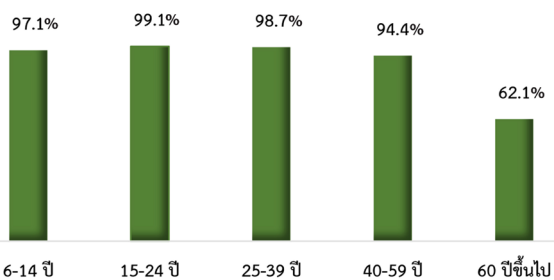
เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ใครกันที่เสี่ยงต่อภัยไซเบอร์?

ภัยไซเบอร์ หรือ ปัญหาอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในปัจจุบันมีจำนวนมากและมูลค่าความเสียหายมหาศาล ระหว่าง 1 มีนาคม 2565 ถึง 30 มิถุนายน 2567 พบว่ามีการแจ้งความผ่านระบบออนไลน์ทั้งหมด 575,507 เรื่อง¹ คดีที่แจ้งผ่านเว็บไซต์ www.thaipoliceonline.com และสายด่วน 1441 คิดเป็นประมาณ 77% ของคดีทั้งหมด² มูลค่าความเสียหายคดีออนไลน์รวมกว่า 65,715 ล้านบาท เฉลี่ยความเสียหายวันละกว่า 80 ล้านบาท¹

อาชญากรรมทางเทคโนโลยีมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การส่งข้อความหลอกให้เหยื่อหลงเชื่อว่าเป็นผู้โชคดี แล้วให้แอดไลน์เพื่อให้เหยื่อส่งข้อมูลส่วนบุคคล มีจกฉฉิพจะนำข้อมูลนี้ไปใช้ดำเนินการในทางที่ผิดแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย การหลอกให้รักแล้วลงทุน (romance scammer) การหลอกให้กดลิงค์หรือติดตั้งแอปดูดเงิน การขโมยรหัสผ่านโดยการหลอกให้กรอกข้อมูลผ่านลิงค์หลอกหลวง และการหลอกให้โอนเงินจากความกลัว

การใช้งานอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือของประชากรไทยมีสัดส่วนสูงมาก จึงถือได้ว่าประชากรไทยเกือบทั้งหมดเป็นประชากรเสี่ยงต่อภัยไซเบอร์ การสำรวจประชาชนอายุ 6 ปีขึ้นไปประมาณ 65.9 ล้านคน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 59.0 ล้านคน (89%) ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ 62.9 ล้านคน (95%) ไม่แตกต่างกันระหว่างในเขตเทศบาล (97%) และนอกเขตเทศบาล (94%) ประชากรไทยใช้สมาร์ทโฟน (smart phone) 96% ในส่วนของผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปใช้สมาร์ทโฟน 84% และพีเจอร์โฟน (feature phone) 16%³ การสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2565 แสดงให้เห็นว่าประชากรไทยใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ย 7 ชั่วโมง 4 นาทีต่อวัน⁴ ซึ่งคิดเป็นเกือบ 1 ใน 3 ของเวลาทั้งหมด ประชากรตั้งแต่อายุ 6 ปีขึ้นไปจนถึงอายุ 59 ปี ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 90% ส่วนผู้สูงอายุเกินกว่าครึ่งใช้อินเทอร์เน็ต (62%)³ ดังแสดงในแผนภูมิ

การสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2565 พบว่า 13% มีปัญหาการถูกหลอกหลวงทางอินเทอร์เน็ต⁴

แผนภูมิ: การใช้อินเทอร์เน็ตของประชากร 6 ปีขึ้นไป พ.ศ. 2567 (ไตรมาส 1) จำแนกตามกลุ่มอายุ

แหล่งข้อมูล: การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2567 (ไตรมาส 1) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ส่วนมากของเหยื่อคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเป็นผู้หญิง **อยู่ในวัยทำงาน (64%)¹** ซึ่งอาจเป็นเพราะคนกลุ่มนี้นิยมซื้อสินค้าและบริการออนไลน์

นอกจากนี้ คดีผู้ที่ถูกมิจฉาชีพหลอกหลวง ระหว่าง พ.ศ. 2565-มิ.ย. 2567 มีจำนวนสูงถึง 279,943 คน **ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุวัยเกษียณ (62%)** ซึ่งมีเงินเก็บ เช่น เงินบำนาญ กองทุนเบี้ยผู้สูงอายุ การที่ผู้สูงอายุต้องอยู่ลำพังคนเดียวในช่วงเวลากลางวันที่ถูกหลอกไปทำงานและการติดโทรศัพท์มือถือและโซเชียลมีเดีย ทำให้ผู้สูงอายุถูกหลอกหลวง เนื่องจากผู้สูงอายุอาจขาดความรู้ทางเทคนิคในการใช้โซเชียลมีเดีย ไร้ใจคนง่าย และอาจจะมีฐานข้อมูลที่มีจกฉฉิพเข้าถึงได้ง่าย ผู้สูงอายุจึงตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพและสูญเสียทรัพย์สิน⁵

เด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มเปราะบางที่ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ บทเรียนจากคดีที่เด็กชายอายุ 15 ปี ถูกหลอกหลวงให้ลงทุนซื้อสินค้าเพื่อทำยอดส่วนแบ่งรายได้ โดยแอบถอนเงินของพ่อแม่ไปจำนวน 15,000 บาท แต่ผลไม่เป็นไปตามเป้าหมายจนเกิดความเครียดและฆ่าตัวตาย แม้ว่าจำนวนทรัพย์สินที่เสียหายไม่มาก แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อครอบครัวไม่อาจประเมินค่าได้ พ.ต.อ.รุ่งเลิศ คันธจันทร์ ผู้กำกับกลุ่มงานต่อต้านการลวงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ขอให้พ่อแม่และผู้ปกครองสังเกตว่าผู้ไม่หวังดีนั้น **“หลอกจะให้เงิน เขยิบเป็นดารา ชวนให้แก้ผ้า ทำให้เบียดเบียน”** หากเข้าข่ายนี้เป็นไปได้สูงว่า เด็กและเยาวชนอาจจะตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพ

สัดส่วนประชากรที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและมีโทรศัพท์มือถือที่สูงถึงกว่า 90% ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล อาจเป็นตัวชี้วัดเศรษฐกิจและชีวิตที่ดีขึ้นของประชากร เพราะสามารถเข้าถึงสวัสดิการของรัฐและบริการต่างๆ ได้สะดวก อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในชีวิตประจำวันของประชากรในทุกช่วงวัยทั้ง เด็ก เยาวชน บุรุษ สตรี และผู้สูงอายุ อาจกลายเป็นความเสี่ยงต่อภัยไซเบอร์ ดังนั้นการรู้เท่าทันอุปบายของมิจฉาชีพผ่านเทคโนโลยีการสื่อสารเหล่านี้ จึงจะช่วยให้รอดปลอดภัยจากมิจฉาชีพ

เอกสารอ้างอิง

- คมชัดลึก. เปิดสถิติ ‘เหยื่อ’ อาชญากรรมไซเบอร์ ผู้หญิง - วัยทำงาน. 2567. <https://www.komchadluek.net/news/crime/581174> (เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2567).
- ประชาชาติธุรกิจ. เปิดสถิติแจ้งความออนไลน์ คนไทยสูญเงินรวมกว่า 5.9 หมื่นล้านบาท. 2567. <https://www.prachachat.net/ict/news-1514260> (เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2567).
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2567 (ไตรมาส 1) นนทบุรี: สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2567.
- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. การสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2565. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม; 2566.
- Thai PBS. “ผู้สูงอายุ” เป้าหมายใหม่มิจฉาชีพ ช่องโหว่เงินออมเยอะ-อยู่คนเดียว. 2567. <https://www.thaipbs.or.th/news/content/341523> (เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2567).

แก่นเรื่อง

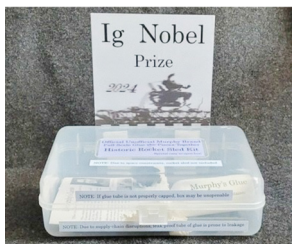
แก่นเรื่อง (theme) จะบอกถึง ใจความหลักของกิจกรรมต่างๆ เช่น บทประพันธ์ ภาพยนตร์ การแสดง นิทรรศการ การประชุม การสัมมนา พิธีการ

กิจกรรมที่จัดเป็นประจำมักจะมีแก่นเรื่อง เพื่อแสดงถึงความสำคัญของเรื่องนั้นๆ รวมทั้งเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้คนให้เข้ามามีส่วนร่วม กิจกรรม เช่น การประชุมวิชาการประจำปี “ประชากรและสังคม” ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ที่ในแต่ละปีจะมีแก่นเรื่องแตกต่างกันออกไป ได้แก่

- ปี 2567 เรื่อง ประชากรและความยั่งยืน: ประเด็นสำคัญทางนโยบาย
- ปี 2566 เรื่อง หลากมิติในหนึ่งชั่วชีวิต
- ปี 2565 เรื่อง โควิด-19 การฟื้นตัวและโอกาสของประชากรและสังคม

พิธีมอบรางวัลอิกโนเบลก็มีแก่นเรื่องที่แตกต่างกันไปในแต่ละปีเช่นกัน โดยแก่นเรื่องจะเป็นตัวกำหนด “ถ้วยรางวัลอิกโนเบล” และเรื่องของอุปรากรสั้น

แก่นเรื่องของพิธีในปีนี้คือ กฎของเมอร์ฟี (Murphy's Law) ที่กล่าวว่า “ถ้าจะมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้น สิ่งผิดพลาดย่อมเกิดขึ้นแน่ (If anything can go wrong, it will)” อันส่งผลให้ถ้วยรางวัลอิกโนเบลเป็นกล่องพลาสติกใสที่บรรจุหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกฎของเมอร์ฟี แต่หลักฐานดังกล่าวได้หายไปจากกล่อง และตัวกล่องก็ไม่สามารถเปิดออกดูได้ (ดังรูป) สำหรับเรื่องของอุปรากรสั้นคือ “การประกวดร้องเพลงกฎของเมอร์ฟีนานาชาติ” อันเป็นการแข่งขันเพื่อดูว่า ใครสามารถร้องเพลงที่บรรยายกฎของเมอร์ฟีได้มากที่สุด

รูป ถ้วยรางวัลอิกโนเบล ปี 2567

ที่มา: <https://i.gzn.jp/img/2024/09/13/34th-ig-nobel-prizes/05.jpg>
สืบค้นเมื่อ 13 กันยายน 2567

พิธีมอบรางวัลอิกโนเบลประจำปี 2567 นี้ นับเป็นครั้งที่ 34 ได้จัดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ 12 กันยายน 2567 ที่สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT) แทนที่จะเป็นการจัดพิธีออนไลน์เหมือนกับ 4 ครั้ง ที่ผ่านมาในยุคโรคระบาด อย่างไรก็ตามพิธีมอบรางวัลก็มีการถ่ายทอดสดทางเว็บไซต์เช่นเดิม

ส่วนพิธีกรรมต่างๆ ก็ยังคงมีอยู่เช่นเดิม ได้แก่ สุนทรพจน์ต้อนรับและอำลา การปาเครื่องบินกระดาษ การประกาศรายชื่อผู้มอบรางวัลอิกโนเบลซึ่งเป็นผู้ที่เคยได้รับรางวัลโนเบล การมอบรางวัลอิกโนเบล ปาฐกถา 24/7 และการแสดงอุปรากรสั้น

รางวัลอิกโนเบลในปีนี้มี 10 รางวัล ในสาขาต่างๆ ดังนี้

สาขาสันติภาพ มอบให้กับนักวิจัยจากสหรัฐอเมริกา (B.F. Skinner) ที่ได้ทำการทดลอง เพื่อดูความเป็นไปได้ของการเลี้ยง

นกพิราบไว้ภายในชิปนาวูธ เพื่อใช้เป็นตัวกำกับเส้นทางบินของชิปนาวูธ

สาขาพฤกษศาสตร์ มอบให้กับนักวิจัยจากสหรัฐอเมริกาและเยอรมนี (Jacob White และ Felipe Yamashita) ที่ได้พบหลักฐานที่แสดงว่า พืชจริงบางชนิดจะเลียนแบบรูปร่างของพืชพลาสติกเทียมที่อยู่ข้างๆ

สาขากายวิภาคศาสตร์ มอบให้กับนักวิจัย 10 คน จากฝรั่งเศสและชิลี (Marjolaine Willems, Quentin Hennocq, Sara Tunon de Lara, Nicolas Kogane, Vincent Fleury, Romy Rayssiguier, Juan Jose Cortes Santander, Roberto Requena, Julien Stinemann และ Roman Hossein Khonsari) ที่ได้ร่วมกันศึกษาว่า เส้นผมบนศีรษะของคนส่วนใหญ่ในซีกโลกเหนือจะหม่นไปในทิศทางเดียวกัน (ตามเข็มนาฬิกาหรือทวนเข็มนาฬิกา) กับเส้นผมบนศีรษะของคนส่วนใหญ่ในซีกโลกใต้หรือไม่

สาขาการแพทย์ มอบให้กับนักวิจัย 3 คน จากสวีเดนและเยอรมนี และเบลเยียม (Lieven A. Schenk, Tahmine Fadai และ Christian Buchel) ที่ได้อธิบายให้เห็นว่า ยาปลอมที่มีความเจ็บปวดเป็นผลข้างเคียง จะมีประสิทธิภาพมากกว่ายาปลอมที่ไม่มี ความเจ็บปวดเป็นผลข้างเคียง

สาขาฟิสิกส์ มอบให้กับนักวิจัยจากสหรัฐอเมริกา (James C. Liao) ที่ได้สาธิตและอธิบายถึง ความสามารถในการว่ายน้ำของปลาเทราท์ที่ตายแล้ว

สาขาสรีรวิทยา มอบให้กับนักวิจัย 11 คน จากญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา (Ryo Okabe, Toyofumi F. Chen-Yoshikawa, Yosuke Yoneyama, Yuhei Yokoyama, Satona Tanaka, Akihiko Yoshizawa, Wendy L. Thompson, Gokul Kannan, Eiji Kobayashi, Hiroshi Date และ Takanori Takebe) ที่ร่วมกันค้นพบว่า สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมหลายชนิดสามารถหายใจผ่านทางทวารหนักได้

สาขาความน่าจะเป็น มอบให้กับกลุ่มนักวิจัยจากเนเธอร์แลนด์ สวีเดนและฝรั่งเศส เยอรมนี ฮังการี สาธารณรัฐเช็ก (Frantisek Bartos, Eric-Jan Wagenmakers, Alexandra Sarafoglou, Henrik Godmann และเพื่อนร่วมงานอีกหลายคน) ที่แสดงให้เห็นทั้งในเชิงทฤษฎีและการทดลอง (350,757 ครั้ง) ว่า เมื่อเราโยนเหรียญ ผลของเหรียญที่ตกลงมามักจะเป็นด้านเดียวกับด้านที่เริ่มต้นโยน

สาขาเคมี มอบให้กับนักวิจัย 4 คน จากเนเธอร์แลนด์และฝรั่งเศส (Tess Heeremans, Antoine Deblais, Daniel Bonn และ Sander Woutersen) สำหรับการใช้โครมาโทกราฟี (chromatography) เพื่อแยกหนอนที่ไม่ออกจากหนอนที่ไม่เมา

สาขาประชากรศาสตร์ มอบให้กับนักวิจัยจากออสเตรเลีย (Saul Justin Newman) ที่พบว่า คนมีชื่อเสียงด้านอายุยืนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตที่การบันทึกข้อมูลเกิดและข้อมูลตายไม่ดี

สาขาชีววิทยา มอบให้กับนักวิจัย 2 คน จากสหรัฐอเมริกา (Fordyce Ely และ William E. Petersen) ในงานวิจัยเพื่อค้นหาปัจจัยที่ทำให้วัวพ่นนมออกมา ด้วยการตบถูกระดาษต่างๆ แมวที่ยืนอยู่บนหลังวัว

รางวัลอิกโนเบล: รางวัลผลงานที่ทำให้ “ยิ้ม” ก่อน “คิด”

วันอาทิตย์ที่ 8 กันยายน 2567

กาลเวลาติดปีกบินผ่านไปอย่างรวดเร็ว วันนี้ย่างเข้าเดือนที่ 9 ของปี 2567 แล้ว เพลออีกแปดเดือนก็จะขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2568 ไม่อยากเชื่อเลยว่าเด็กตัวจิ๋ว เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาอนุบาล ขาสั้นลีเกากี้ ใส่รองเท้าผ้าใบสีน้ำตาลเดินไปโรงเรียนรัฐบาลประจำหมู่บ้าน เมื่อก่อนกิ่งพุทธกาล (พ.ศ. 2500) จะมีชีวิตอยู่จนมานั่งเขียนบทความเรื่องประชากรในวันนี้

ณ วันนี้ ผมเป็น “ผู้สูงอายุวัยกลาง” (อายุ 70-79 ปี) ที่ยังไม่ยอมปลดเกษียณตัวเอง ผมยังสนุกกับการทำงานอยู่ และจะขอทำงานวิชาการต่อไปอีกสักพัก เมื่อสภาพร่างกายและจิตใจของผมส่งสัญญาณว่าผมควรจะหยุดแล้ว ผมก็พร้อมที่จะหยุดโดยที่ไม่ฝืนสังขารของตัวเองอย่างแน่นอน

การสูงวัยของประชากรญี่ปุ่น

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (ประเทศอาเซียนบวกสาม คือ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น) เรื่อง “การเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีด้วยพลวัตครอบครัวและการผนึกกำลังร่วมกันระหว่างรุ่น เพื่อมุ่งสู่สังคมสำหรับคนทุกวัย” ซึ่งจัดโดยกระทรวงพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ และวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การประชุมนี้น่าสนใจมากเพราะนำประเด็นเรื่องประชากรในภูมิภาคเอเชียที่กำลังมีอายุสูงชันอย่างรวดเร็วมาพูดกัน เพื่อหามาตรการดูแลผู้สูงอายุที่มีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างมากในประเทศต่างๆ โดยเฉพาะในประเทศไทย

ผมสนใจการสูงวัยของประชากรญี่ปุ่นเป็นพิเศษ เพราะญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีอัตราผู้สูงอายุสูงที่สุดในโลก โดยมีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 30 ของประชากรทั้งหมด คนญี่ปุ่นมีอายุยืนที่สุดในโลก คือ มีอายุคาดเฉลี่ยนับตั้งแต่เกิดจนตายประมาณ 84 ปี ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีศตวรรษิกชน หรือคนอายุ 100 ปีขึ้นไปมากที่สุดในโลก คือมีมากกว่า 6 หมื่นคนในปัจจุบัน

รูป: ผู้สูงอายุญี่ปุ่นหญิงกำลังทำงาน

ที่มา: https://www.matichon.co.th/foreign/news_2951026
สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2567

ศาสตราจารย์ยาสุฮิโกะ โซโตะ แห่งมหาวิทยาลัยนิฮอน ผู้เชี่ยวชาญเรื่อง การดูแลผู้สูงอายุในประเทศญี่ปุ่น ได้นำเสนอข้อมูลที่ชวนให้คิดหลายประเด็น ถ้าเราดูปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชากรสูงวัยขึ้นซึ่งได้แก่ การที่ผู้คนมีอายุยืนยาวขึ้นและการเกิดที่น้อยลงแล้ว ก็จะได้เห็นว่าชาวญี่ปุ่นเป็นผู้นำในทั้งสองปัจจัยนี้อย่างครบถ้วน

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ญี่ปุ่นเป็นสังคมสูงวัยมานานแล้วน่าจะเป็นเพราะผู้หญิงญี่ปุ่นมีลูกกันน้อยมากมาตั้งแต่เสร็จสิ้นสงครามโลกครั้งที่สอง ในปี 1950 ผู้หญิงญี่ปุ่นมีบุตรโดยเฉลี่ยไม่ถึง 4 คน แล้วลดลงมาเหลือเพียง 2 คนในปี 1960 จากนั้นจำนวนบุตรโดยเฉลี่ยของผู้หญิงญี่ปุ่นก็ลดลงมาจนเหลือเพียง 1.2 คนในปัจจุบัน

เมื่อประมาณ 15 ปี หลังสงครามโลก ในขณะที่ผู้หญิงญี่ปุ่นมีบุตรเฉลี่ย 2 คน ซึ่งเป็นอัตราเจริญพันธุ์ระดับทดแทนนั้น ประเทศอาเซียน ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยยังมีอัตราเจริญพันธุ์ที่สูงมาก คือผู้หญิงคนหนึ่งมีบุตรเฉลี่ยประมาณ 5-7 คน

บรรทัดฐานการพึ่งลูกยามชราของชาวญี่ปุ่นก็เปลี่ยนไป

การที่คนญี่ปุ่นมีลูกกันน้อยลง ทำให้บรรทัดฐานการที่ลูกต้องเป็นผู้ดูแลพ่อแม่ยามแก่เฒ่าก็ค่อยๆ เปลี่ยนไป ชาวญี่ปุ่นก็มีวัฒนธรรมที่ลูกๆ จะต้องแสดงความกตัญญูต่อก่อนพ่อแม่ เช่นเดียวกับคนเอเชียทั่วๆ ไป แต่เมื่อคนญี่ปุ่นมีลูกกันน้อยลงครอบครัวก็เล็กลง วัฒนธรรมที่ติดเชืมนั้นก็เปลี่ยนไป ความคาดหวังที่จะพึ่งลูกยามแก่เฒ่าค่อยๆ จางไป ทักษะคิดของผู้สูงอายุที่ไม่ต้องการเป็นภาระให้ลูกหลาน เริ่มมีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ

ศาสตราจารย์โซโตะ ได้นำเสนอกราฟเส้นแสดงแนวโน้มความคาดหวังที่จะพึ่งลูกยามชราที่ลดลงจากเกือบ 70% ในปี 1950 เหลือเพียง 10% ในปี 2004 พร้อมมีข้อความอธิบายสั้นๆ ว่า “ผู้สูงอายุเคยได้รับการดูแลโดยสมาชิกในครอบครัว” ผมก็เต็มใจความนี้ในใจว่า “ต่อไปนี่ก็ไม่น่าเป็นเช่นนั้นอีกแล้ว รวมทั้งในสังคมไทย”

ข้อความต่อไปเขียนว่า “ในทศวรรษที่ 1990 ญี่ปุ่นได้เริ่มโครงการสวัสดิการ “แผนทอง” (Golden Plan) เพื่อรองรับจำนวนผู้สูงอายุที่ต้องการการดูแลระยะยาวที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก” ผมก็คิดในใจว่า ทุกวันนี้และต่อไปในอนาคตผู้สูงอายุไทยที่ต้องการการดูแลระยะยาวก็กำลังเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก เหมือนกับญี่ปุ่นเมื่อ 20 กว่าปีก่อนเช่นกัน

ศาสตราจารย์โซโตะ ได้นำเสนอแนวคิดการดูแลผู้สูงอายุของญี่ปุ่นที่ได้ปรับตัวให้เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม “แหล่งบุคลากรและค่าใช้จ่าย” ในการดูแลผู้สูงอายุได้เคลื่อนจาก “ครอบครัว” มาเป็น “สังคม” ญี่ปุ่นได้เปลี่ยนแนวปฏิบัติในการดูแลผู้สูงอายุจาก “สวัสดิการสังคม” (social welfare) มาเป็น

“การประกันสังคม” (social insurance) ที่ต้องมีการจ่ายเบี้ยประกันและการจ่ายร่วม

นักประดิษฐ์ญี่ปุ่นคิดค้นนวัตกรรมมากมายที่ช่วยอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และความสบายใจให้ผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่น เช่น หมวกนิรภัย (ป้องกันการกระแทกเมื่อหกล้ม) หุ่นยนต์สารพัดประโยชน์

สังคมสูงวัยญี่ปุ่นที่สังคมไทยจะต้องดำเนินตามรอย?

บางครั้งเมื่อฟังเรื่องราวของชาวญี่ปุ่นที่มีอายุยืนยาวที่สุดในโลกแล้ว ผมก็เก็บมาคิดทบทวนว่าคนเราจะมีอายุยืนยาวมากขึ้นนั้นจริงหรือ คนญี่ปุ่นที่มีอายุมากๆ ไซ้จะมีความสุขสบายด้วยกันทุกคน ผมเคยได้เห็นข้อมูลว่าคนญี่ปุ่นจำนวนไม่น้อยที่ไร้ที่อยู่อาศัย และคนญี่ปุ่นจำนวนมากที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเหงาหงอย

เมื่อสองวันก่อน ข่าว BBC ไทยเผยแพร่ตามสื่อสังคมเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตายอย่างโดดเดี่ยวของชาวญี่ปุ่น ข่าวว่าตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นเดือนสิงหาคมของปี 2024 นี้ มีคนญี่ปุ่นตายอย่างโดดเดี่ยว มากถึง 37,221 คน ส่วนมากหรือประมาณ 75% เป็นผู้สูงอายุที่มีอายุ 75 ปีขึ้นไป ผมไม่เห็นสถิติเกี่ยวกับเพศของคนญี่ปุ่นที่ตายโดดเดี่ยว แต่เข้าใจว่าน่าจะต้องเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงมีอายุยืนกว่าผู้ชายมาก ผู้หญิงญี่ปุ่นจึงน่าจะอยู่คนเดียวเป็นจำนวนมาก

ตามข่าวนี้นี้ คนที่ตายโดดเดี่ยวมีเพียง 40% ที่พบศพในวันเดียวกับที่เสียชีวิต ที่เหลือใช้เวลา นานกว่า 1 วันก่อนที่จะพบศพ มีมากกว่า 4,000 ราย ที่พบศพหลังจากที่เสียชีวิตนานกว่า 1 เดือน และมีถึง 130 ราย ที่พบศพหลังเสียชีวิตแล้วนานเป็นปี

สถิติการตายโดดเดี่ยวของคนญี่ปุ่นนั้นบอกอะไรกับเรา ผมอยากจะทำให้พวกเราลองนึกถึงภาพคนตายโดดเดี่ยวว่า

ก่อนตายเขามีชีวิตอยู่อย่างไร เขาต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวใช่หรือไม่ ปัจจุบันครอบครัวของชาวญี่ปุ่นเล็กกลง ผู้หญิงมีลูกน้อยลง คนญี่ปุ่นที่อยู่คนเดียวหรืออยู่กันตามลำพังสองคนสามมีกรรยาน่าจะมีจำนวนและสัดส่วนสูงขึ้น เมื่ออยู่คนเดียวในช่วงสุดท้ายของชีวิต ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสถานดูแลผู้สูงอายุก็ย่อมไม่มีใครที่จะช่วยดูแล และอาจต้องตายไปโดยไม่มีใครทราบเลย จนหลายวันผ่านไป หรือเป็นเดือน เป็นปี กว่าจะมีคนมาพบศพ

ปัจจุบันผู้สูงอายุไทยที่อยู่คนเดียว หรืออยู่ลำพังกับคู่สมรสมีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น อีกไม่ช้า สถิติการตายอย่างโดดเดี่ยวของคนไทยก็คงเป็นข่าวดังในสังคมให้คนสังเวชอย่างแน่นอน

age group กลุ่มอายุ

อายุของประชากรที่จัดรวมเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มอายุ 5 ปี 10 ปี สำหรับกลุ่มอายุ 10 ปี มีคำที่ใช้เรียก ดังนี้

- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี เรียกว่า เอกวรรษิกชน (denarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี เรียกว่า ทวิวรรษิกชน (vicenarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี เรียกว่า ไตรวรรษิกชน (tricenarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี เรียกว่า จตุวรรษิกชน (quadragenarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี เรียกว่า ปัญจวรรษิกชน (quinquagenarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 60-69 ปี เรียกว่า ฉวรรษิกชน (sexagenarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 70-79 ปี เรียกว่า สप्तวรรษิกชน (septuagenarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 80-89 ปี เรียกว่า อัฏฐวรรษิกชน (octogenarian)
- บุคคลที่มีอายุระหว่าง 90-99 ปี เรียกว่า นพวรรษิกชน (nonagenarian)
- สำหรับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 100 ปีขึ้นไป เรียกว่า ศตวรรษิกชน หรือคนร้อยปี (centenarian)
- ส่วนบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 110 ปีขึ้นไป เรียกว่า อภิศตวรรษิกชน (supercentenarian)

ศัพทานุกรมการวิจัยทางประชากรและสังคม
www.popterms.mahidol.ac.th

อบรมระยะสั้น 2567

นวัตกรรมการติดตามประเมินผล เพื่อเพิ่มศักยภาพและทักษะผู้เข้าอบรมอย่างมีทิศทาง

ภายใต้การอบรมระยะสั้น ประจำปี 2567

เรื่อง **“การวิจัยติดตามและประเมินผล”**

Onsite 4,200 บาท

รูปแบบ Onsite
สถานีวิจัยประชากรและสังคม

11 - 13
พฤศจิกายน 2567

08.30 - 16.00

สามารถติดต่อสอบถามได้ที่งานอบรม

E-mail: waiwingrob@gmail.com; warissara.ka@mahidol.edu

โทรศัพท์: 024410201 ต่อ 301 หรือ มือถือ 0619546282

http://mis-ipsr.mahidol.ac.th/training/pages/user/index.php

ipsr.mahidol.ac.th | IPSRMahidolUniversity | @IPSR_MU

R2R Workshop Series

ก้าวไปด้วยกันกับงาน R2R

สำหรับบุคลากรสายสนับสนุน

Ep. 1 ก้าวแรก
✓ **เริ่มให้ลูก : ตั้งโจทย์ R2R**
2 วัน | 17 - 18 ต.ค. 67

Ep. 2 ก้าวต่อไป
✓ **เขียนให้เป็น : แนวทางการเขียนโครงการ R2R**
2 วัน | 18 - 19 ส.ค. 67

Ep. 3 ก้าวสุดท้าย
✓ **ลงมือวิเคราะห์ R2R ให้สำเร็จ**
2 วัน | 19 - 20 ก.พ. 68

ค่าลงทะเบียน :
• สมัครเข้าอบรม จำนวน 1 ครั้ง
ชำระ **2,800** บาท

ราคาพิเศษ
• สมัครเข้าอบรม จำนวน 3 ครั้ง
เพียง **6,600** บาท

ตั้งแต่วันที่ จนถึงวันที่ 3 ตุลาคม 2567

ติดต่อสอบถามได้ที่งานอบรม

E-mail: waiwingrob@gmail.com | โทรศัพท์ 0 2441 0201 ต่อ 301 มือถือ 06 1954 6282

http://mis-ipsr.mahidol.ac.th/training/pages/user/index.php

ช่องว่างระหว่างวัย: แนวทางจัดการความขัดแย้งคนต่างรุ่น

เชื่อว่าเพื่อนร่วมงานของคนส่วนใหญ่ในยุคนี้ ประกอบด้วยคนจากมากมายหลายรุ่นเพราะคนในวัยทำงานปัจจุบันมีตั้งแต่รุ่นเบบี้บูมเมอร์ที่เกิดในช่วงก่อนปี 2507 เจนเอกซ์ที่เกิดช่วงปี 2508-2522 เจนวายที่เกิดช่วงปี 2523-2540 และน้องใหม่อย่างเจนซีที่เกิดหลังปี 2540 ที่เริ่มทยอยเข้าสู่วัยทำงานกันแล้ว

การมีคนหลากหลายรุ่นในองค์กร ถือว่าเป็นสินทรัพย์สำคัญหากบริหารจัดการให้เป็น เพราะสามารถเป็นจุดแข็งให้แก่องค์กรในการแข่งขันได้ถ้าดึงจุดเด่นของคนแต่ละรุ่นออกมาได้ ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์และภูมิปัญญาของคนรุ่นเก่า หรือมุมมองที่แตกต่างของคนรุ่นใหม่ มีงานวิจัยพบว่า บริษัทที่พนักงานมีความแตกต่างของวัยสูง มีแนวโน้มที่จะมีผลผลิตสูงกว่า สร้างนวัตกรรมที่สูงกว่า และมีกำไรสูงกว่า ถ้าหากองค์กรนั้นบริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรุ่นอายุ

ทำไมคนต่างวัยจึงขัดแย้งกัน?

เป็นธรรมดาที่คนเราจะมีแนวโน้มขัดแย้งกับคนที่ต่างกับตน ซึ่งนอกจากความแตกต่างของช่วงวัยแล้ว คนต่างรุ่นยังเติบโตมาด้วยบริบทของชีวิตที่ต่างกัน คนรุ่นเบบี้บูมเมอร์ เจนเอกซ์ เจนวาย และเจนซี เติบโตมาในสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง หล่อหลอมเป็นความคิด ความเชื่อและค่านิยมที่ต่างกันไป จึงทำให้คนต่างรุ่นไม่ลงรอยกันได้

นอกจากความแตกต่างที่ได้กล่าวไปแล้ว เราทุกคนมักมีความเชื่อความรู้สึกอะไรบางอย่างเกี่ยวกับคนต่างรุ่น ไม่ว่าจะเรารู้ตัวหรือไม่ก็ตาม เช่น คนที่อายุมากกว่า อาจรู้สึกว่าคนรุ่นใหม่ไม่มีความอดทน ชอบเปลี่ยนงานไปเรื่อย ในขณะที่คนรุ่นใหม่อาจมองว่า คนรุ่นก่อนไม่ยืดหยุ่น ยึดติดแต่กับแนวทางเดิมๆ ซึ่งความเชื่อเหล่านี้อาจก่อเกิดขึ้นจากประสบการณ์ส่วนตัว หรือสิ่งที่เราเห็นตามสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นต้นเหตุของการขัดแย้งได้

องค์กรจะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัยในที่ทำงานได้อย่างไรบ้าง?

หนึ่งในแนวทางจัดการความขัดแย้ง คือ การส่งเสริมให้คนแต่ละรุ่นเข้าใจและเปิดใจยอมรับความแตกต่างของคนต่างรุ่น ซึ่งจะเกิดได้ยาก หากเราไม่เคยได้มีโอกาสคลุกคลีกับคนที่ต่างกับเราอย่างเพียงพอ

ทฤษฎีการติดต่อระหว่างกลุ่ม (Intergroup contact theory) ที่ถูกพัฒนามาในช่วงปี 1950 ได้กล่าวไว้ว่า เราสามารถส่งเสริมให้คนต่างกลุ่มมีทัศนคติที่ดีต่อกันมากขึ้นได้ จากการให้คนต่างกลุ่มได้มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ตามทฤษฎีนี้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

- (1) การให้คนต่างกลุ่มได้มีปฏิสัมพันธ์กันแบบใกล้ชิด เช่น การมีปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว
- (2) การให้คนต่างกลุ่มได้มีปฏิสัมพันธ์ด้วยสถานะที่เท่าเทียม โดยไม่ให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีสถานะทางสังคมสูงกว่า

- (3) การให้คนต่างกลุ่มได้ทำงานหรือทำภารกิจที่นำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน
- (4) การเปิดโอกาสให้คนต่างกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- (5) การได้รับการสนับสนุนในกิจกรรมนั้น เช่น กิจกรรมได้รับการสนับสนุนโดยผู้บริหารขององค์กร

งานวิจัยจำนวนมากได้ทดลองประยุกต์ใช้แนวทางดังกล่าวในการสร้างสภาพแวดล้อมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนต่างรุ่นเพื่อลดช่องว่างระหว่างวัย และพบว่าแนวทางนี้สามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างวัยได้ ถึงแม้จะดำเนินการไม่ครบถ้วนทั้ง 5 องค์ประกอบก็ตาม

ไอเดียกิจกรรมสร้างสภาพแวดล้อม เพื่อสานสัมพันธ์คนต่างวัย

องค์กรต่างๆ สามารถจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสานสัมพันธ์คนต่างวัย โดยดูตัวอย่างจากองค์กรหลากหลายแห่งทั่วโลกที่นำมาใช้ เช่น การจัดให้คนต่างรุ่นได้ร่วมทำภารกิจสำคัญขององค์กรด้วยกัน การใช้ระบบที่เลี้ยง ให้ผู้มีอายุงานมากกว่าถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ให้กับผู้ที่มีอายุงานน้อยกว่า และในทางกลับกันให้คนรุ่นใหม่ช่วยแนะนำทักษะใหม่ๆ อย่างการใช้ AI ให้กับคนอายุมากกว่า เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายมีการปฏิสัมพันธ์กันด้วยสถานะที่เท่าเทียมมากขึ้น หรือการจัดกิจกรรมในรูปแบบสบายๆ ผ่านกิจกรรมสนทนาการที่ดึงการมีส่วนร่วมของพนักงานทุกวัย หรือการจัดพื้นที่ให้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตในช่วงพักกลางวัน ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมความเข้าอกเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น

โดยสรุปแล้ว ความขัดแย้งระหว่างวัยในที่ทำงานเป็นสิ่งที่องค์กรสามารถบริหารจัดการได้ โดยการสร้างสภาพแวดล้อมให้คนต่างรุ่นมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ตามหลักการของทฤษฎีการติดต่อระหว่างกลุ่ม เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างรุ่นอายุให้องค์กรเดินหน้าต่อไปในสังคมสูงวัยอย่างมั่นคง

รูป: กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์
รูปโดย: วรรณญา อัครัยศาสน์

แนะนำหนังสือ “หน้าจอ-โลกจริง : สมดุลใหม่ของครอบครัวยุคดิจิทัล”

ถึงเวลาเพิ่มแสงหน้าจอ ทริลี่ย์วิพากษ์ เบาคำวิจารณ์ และจัดความเข้าใจผิด

“หน้าจอ-โลกจริง : สมดุลใหม่ของครอบครัวยุคดิจิทัล” เป็นหนังสือแปลจากเรื่อง The art of screen time : how your family can balance digital media and real life ของผู้เขียนอันยา คาเมเนตซ์ (Anya Kamenetz) ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและเทคโนโลยี และเป็นคุณแม่มือสอง แปลโดย บุนยณัฐ ชมแป้น หนังสือเล่มนี้จะพาพวกเราไปทำความเข้าใจยุคใหม่ ในมุมมองที่เปิดกว้างแบบไร้อคติ ไม่มีความตื่นตระหนก ผ่านหลักฐานทางวิชาการที่ใช้ในการอ้างอิงและประสบการณ์ตรงจากหลายครอบครัว พร้อมไขข้อสงสัยหลากหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้หน้าจอ เพื่อช่วยหาจุดสมดุลระหว่าง “หน้าจอ-โลกจริง” ที่เหมาะสมของครอบครัวในยุคดิจิทัล ช่วยให้การใช้หน้าจอเกิดบรรยากาศแห่งความสุข ความสนุกสนาน ความไว้วางใจ และการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน รวมถึงการเคารพพื้นที่ความเป็นส่วนตัวส่วนตัว ผู้เขียนชวนให้พ่อแม่ผู้ปกครอง นักศึกษา รวมถึงนักวิจัยด้านสื่อ ช่วยกันวางแก้ปัญหาว่าด้วยบทบาทและผลกระทบของ “หน้าจอ” ที่อาจกลายเป็นต้นเหตุของโรคยอดฮิตของเด็กสมัยใหม่ เช่น โรคอ้วน โรคซึมเศร้า และอาการนอนไม่หลับ สมาธิสั้น

หนังสือเล่มนี้ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาเด็กเยาวชน และครอบครัว รวบรวมข้อมูลเชิงวิชาการจากงานวิจัยที่น่าเชื่อถือ เป็นองค์ความรู้ที่ตอบโจทย์ชีวิตครอบครัวยุคดิจิทัลได้เป็นอย่างดี เหมาะสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง และแวดวงการศึกษา นำไปประกอบเป็นทางเลือกในการตัดสินใจ เพื่อให้มีชีวิตครอบครัวในสังคมยุคดิจิทัลอย่างรู้รอบตลอดภัย โดยเนื้อหาแบ่งเป็น 2 ภาค

ภาค 1 เด็ก และหน้าจอ

การเลี้ยงลูกยุคดิจิทัลในโลกแห่งความจริง เด็กสมัยใหม่ที่ต้องทันกับเทคโนโลยี AR, VR, AI, MR และ IoT ที่แทรกซึม

อยู่รอบตัวทุกหนแห่ง ทำให้โดยเฉลี่ยเด็กสมัยใหม่เริ่มสัมผัสสื่อดิจิทัลครั้งแรกตอนอายุประมาณสี่เดือน ขณะที่ในช่วงทศวรรษ 1970 อายุเฉลี่ยของเด็กที่ได้สัมผัสกับสื่อครั้งแรกคือวัยสี่ขวบ ดังนั้น การเลี้ยงลูกในยุคดิจิทัล อาจไม่ได้มองเพียงการใช้หน้าจอของลูกๆ เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการใช้สื่อดิจิทัลของพ่อแม่ ผู้ปกครองด้วย ด้วยคุณลักษณะของอุปกรณ์แบบเคลื่อนที่สามารถพกพาติดตัวได้สะดวกทุกที่ทุกเวลา หน้าจอสัมผัสและใช้งานง่าย สร้างอิทธิพลต่อการชักนำ สร้างความหมกมุ่นให้เด็ก และ “เร่งเร้า” หรือ “กระตุ้น” สมอที่กำลังพัฒนาอย่างไม่เหมาะสม เด็กที่รับสื่อตั้งแต่ตอนอายุน้อย จะได้รับผลกระทบที่รุนแรงกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจึงควรจำกัดและควบคุมการใช้งานหน้าจอให้เหมาะสม และสามารถออกแบบกลยุทธ์การใช้หน้าจอที่เหมาะสมกับครอบครัวได้ ด้วยการมองหาภัยอันตรายที่มากับความเสี่ยง เช่น ปัญหาด้านสมาธิ ด้านน้ำหนักตัว การนอนหลับ การเรียนรู้ทางวิชาการและปัญหาด้านสภาวะอารมณ์ จากนั้นสำรวจบทบาทของสื่อต่อความรู้สึกของคนในครอบครัว เพราะหน้าจออาจทำให้หลายบ้านมีความอบอุ่นยิ่งขึ้นจากความสนุกสนาน ความแปลกใหม่ และความตื่นเต้น พ่อแม่จึงต้องรู้จักกำหนดและยอมรับกฎกติกาที่ทำได้จริงและปรับเปลี่ยนอย่างสมเหตุสมผลตามสถานการณ์ สุดท้าย ประเมินและปรับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ในครอบครัว ด้วยการจำกัดการใช้งานตามเวลา สถานที่ โอกาส และเนื้อหา ตามลำดับความสำคัญหรือประเภทการใช้งาน ควบคู่กับการเคลื่อนไหวร่างกาย ยืดเส้นยืดสายนอกบ้าน การมีกิจกรรมและมีส่วนร่วมระหว่างครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน ความท้าทายที่ผู้เขียนต้องการให้ค้นหาและปล่อยให้ตัวเองมี “ความสุข” กับการดูหน้าจอกับลูกๆ จะช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ อารมณ์ และสติปัญญา ถักทอสายสัมพันธ์คนใกล้บ้านหรือภายในครอบครัวให้แน่นแฟ้นขึ้น เพียงพ่อแม่เลือกที่จะออกแบบในสิ่งที่ต้องการและเพิ่มความใส่ใจ

ภาค 2 อุปกรณ์ของเราเอง: พ่อแม่และหน้าจอ

เพื่อให้แน่ใจว่าลูกตัดสินใจและใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ผ่านหน้าจอได้ถูกต้อง พ่อแม่ผู้ปกครองต้องปรับบทบาทเป็นนักจัดการสื่อ ที่ไม่ใช่การกำกับควบคุม แต่คอยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ เป็นเสมือนเพื่อน มีส่วนร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึกและเรื่องราวต่าง ๆ กำหนดกติการ่วมกันเพื่อสร้างวินัยและแบ่งเวลาทำกิจกรรมอื่นที่เหมาะสมกับช่วงวัย

“จงสนุกกับการใช้หน้าจอ อย่าใช้มากเกินไปและขอให้ใช้ด้วยกันในครอบครัวให้มาก”

ที่มา: คาเมเนตซ์, อันยา. (2563). หน้าจอ-โลกจริง : สมดุลใหม่ของครอบครัวยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ : บุ๊คสเคป.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย องค์กรพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดการประชุมวิชาการระดับนานาชาติเรื่อง “การเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีด้วยพลวัตครอบครัวและการฝึกพลังร่วมกันระหว่างรุ่นเพื่อมุ่งสู่สังคมสำหรับคนทุกวัย” (International Conference and Workshop on “Enhancing Well-Being by Realizing Family Dynamics and Promoting Intergenerational Solidarity for an Inclusive Society”) ระหว่างวันที่ 4-6 กันยายน 2567 ณ โรงแรมอโนมา แกรนด์ กรุงเทพฯ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการในเรื่องผู้สูงอายุระหว่างเครือข่ายและพันธมิตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาโครงการและนโยบายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสวัสดิการของผู้สูงอายุ สร้างเครือข่ายความร่วมมือและส่งเสริมการศึกษายุทธศาสตร์ในการพัฒนาศักยภาพของผู้คนทุกวัยให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ปัจจุบันของผู้สูงอายุ

4 กันยายน 2567 อ. ดร.Sergey Ryazantsev เข้าร่วมในฐานะผู้นำการอภิปรายกลุ่ม 5 กันยายน 2567 รศ.ดร.นพ.ตะวันชัย จิระประมุขพิทักษ์ ร่วมนำเสนอเรื่อง Advancing Health and Well-being into Old Age (Life course perspective) ภายใต้หัวข้อ “Discuss effective policies and practices to promote healthy aging, ensuring the overall health and well-being of older adults” โดยมี รศ.ดร.จงจิตต์ ฤทธิรงค์ เป็นผู้ดำเนินรายการ และ

อ.ดร.Truc Ngoc Hoang Dang เป็นผู้นำการอภิปรายกลุ่ม และ นักศึกษาของสถาบันฯ เป็นผู้จัดบันทึกการอภิปรายกลุ่ม

รศ.ดร.ศุทธิดา ชนวนัน ร่วมนำเสนอเรื่อง “Elderly surveillance system for the community” ภายใต้หัวข้อ Innovative Practices in Elderly Care and Wellness & Designing Intergenerational Programs for Health and Wellness โดยมี รศ.ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ เป็นผู้ดำเนินรายการ นอกจากนี้ ศ.เกียรติคุณ ดร.ปราโมทย์ ประสาทกุล รศ.ดร.สุริย์พร พันพืง และ รศ.ดร.ภูเบศร์ สมุทรจักร ได้เข้าร่วมอภิปรายให้ความเห็นในการประชุม

6 กันยายน 2567 อ.ดร.Sergey Ryazantsev เข้าร่วมในฐานะผู้ร่วมสรุปการประชุมและร่างข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยมหิดล
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม

หนังสือประชากรและสังคม 2567: ประชากรและความยั่งยืน: ประเด็นสำคัญทางนโยบาย ฉบับนี้ประกอบด้วยบทสรุปเชิงนโยบาย และบทความวิจัยฉบับย่อ จำนวน 12 บทความ ซึ่งทุกบทความได้เสนอประเด็นสำคัญของงานวิจัยและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสอดคล้องกับ SDGs การนำเสนอแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) การพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติด้านการศึกษา เด็ก และครอบครัว 2) การพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติด้านสุขภาพอาหาร และสิ่งแวดล้อม และ 3) การพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติด้านการย้ายถิ่นของประชากรต่างอารยธรรม

บรรณาธิการ:

จงจิตต์ ฤทธิรงค์
สิรินธรยา พูลเกิด
สรัญญา สุจริตพงศ์
นุชราภรณ์ เสี่ยงรัมย์

www.ipsr.mahidol.ac.th

การเฉลิมฉลองวันศตวรรษิกชนแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา

วันที่ 22 กันยายนของทุกปี จะเป็นวันศตวรรษิกชนแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้ถูกกำหนดให้เป็นวันสำหรับการเฉลิมฉลองและให้เกียรติผู้ที่มีอายุครบ 100 ปี รวมถึงเป็นวันที่ทุกคนควรระลึกถึงเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้สูงอายุที่ได้ใช้ชีวิตและเรียนรู้ประสบการณ์มาแล้วกว่า 100 ปี จากการคาดประมาณของสหประชาชาติ ในปี 2024 พบว่า สหรัฐอเมริกามีศตวรรษิกชนอยู่ประมาณ 107,706 คน หรือคิดเป็น 0.03% ของประชากรทั้งหมด ซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่มีจำนวนคนร้อยปีสูงมากเป็นอันดับสองของโลก รองจากประเทศญี่ปุ่น

วันศตวรรษิกชนแห่งชาติในปี 2024 นี้ จะตรงกับวันอาทิตย์ตามธรรมเนียมแล้วในวันนี้ คนร้อยปีจะแบ่งปันเรื่องราว ประวัติศาสตร์อันยาวนาน และภูมิปัญญาของตนเอง ที่ได้มีชีวิตผ่านในหลายยุคหลายสมัย ทั้งยุครุ่งเรือง ยุคตกต่ำ สงครามโลกครั้งที่ 2 รวมถึงผ่านการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายทางด้านวัฒนธรรมและเทคโนโลยี ให้กับคนรุ่นใหม่ได้ร่วมรับฟัง เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตให้กับคนรุ่นใหม่

เราลองมาดูกันว่า ชาวอเมริกันมีการเฉลิมฉลองวันศตวรรษิกชนแห่งชาติในวันสำคัญนี้อย่างไรบ้าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The Johnson County Aging and Human Services Department¹ ตั้งอยู่ในเมืองโอเลเธอ (Olathe) รัฐแคนซัส (Kansas) สหรัฐอเมริกา ได้จัดงาน “กาแฟ หนังสือ และบทสนทนา” โดยผู้เข้าร่วมงานมีโอกาสเข้าร่วมงานพบปะสังสรรค์แบบชมรม หนังสือและพูดคุยเกี่ยวกับ “หนังสือของชาร์ลี” ซึ่งหนังสือเล่มนี้เขียนโดยเดวิด ฟอน เดอร์ทเล นักเขียนท้องถิ่นและคอลัมนิสต์ของหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ ซึ่งได้ค้นพบความจริงของการใช้ชีวิตที่ยืนยาวและมีความสุขผ่านการสนทนากับเพื่อนบ้านวัยร้อยปี

Cambridge Enhanced Senior Living² บ้านพักผู้สูงอายุได้เฉลิมฉลองวันศตวรรษิกชนแห่งชาติ โดยการให้เกียรติกับคุณตา Stephan Mucha วัย 102 ปี ผู้ที่อยู่ในบ้านพักนี้ เพื่อร่วมแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตให้กับผู้คนในชุมชน ตั้งแต่ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ไปจนถึงการปฏิวัติทางดิจิทัล คำแนะนำของคุณตา Mucha สำหรับการมีชีวิตที่ยืนยาวนั้นเรียบง่าย คือ “มีความสุข รักภรรยาของคุณ จับมือเธอไว้” คนในชุมชนได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องราวและภูมิปัญญาของคุณตา ขณะเดียวกันในวันนี้ บ้านพักผู้สูงอายุแห่งนี้ ยังได้ให้การสนับสนุนและบริการที่จำเป็นต่อผู้สูงอายุ รวมถึงมีการตกแต่งบ้านพักผู้สูงอายุอย่างสวยงาม ให้บริการร้านอาหารรสเลิศ และการดูแลฟื้นฟูสมรรถภาพภายในสถานที่ เพื่อให้ผู้สูงอายุในบ้านพักแห่งนี้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

รูป 1: คุณตา Stephan Mucha วัย 102 ปี ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตให้กับผู้คนในชุมชน²

มูลนิธิ McGregor³ ของสหรัฐอเมริกา ได้ก่อตั้งบ้านพักผู้สูงอายุ A. M. McGregor Home สำหรับดูแลผู้สูงอายุในชุมชน ได้ให้คำแนะนำในการให้คุณค่าและเฉลิมฉลองให้กับศตวรรษิกชนในวันศตวรรษิกชนแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

1. พบปะ เยี่ยมเยียน หรือส่งบัตรอวยพรถึงผู้ที่มีอายุครบร้อยปีที่คุณรู้จัก
2. สอบถามผู้มีอายุครบร้อยปีเกี่ยวกับเคล็ดลับการมีอายุยืนยาว คำแนะนำที่ดีที่สุด หรือประเพณีที่คนร้อยปีชื่นชอบ
3. เชิญชวนศตวรรษิกชนมาร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและสิ่งที่ได้เคยเรียนรู้จากโลกนี้
4. รับฟังประวัติศาสตร์อันยาวนานและเรื่องราวที่ผู้มีอายุครบร้อยปีบอกเล่า เพื่อเรียนรู้จากภูมิปัญญาของคนร้อยปีกลุ่มนี้
5. อ่านหนังสือที่เขียนโดยผู้สูงอายุร้อยปี เช่น เรื่อง Looking Up, Moving Forward โดย Ms. Vaddie Todd ซึ่งเป็นคนร้อยปีที่ได้พักอาศัยในบ้านพักผู้สูงอายุ A. M. McGregor Home
6. รวบรวมสิ่งของ 100 อย่างที่เกี่ยวข้องกับศตวรรษิกชนที่รู้จัก เช่น รูปภาพ 100 รูป เรื่องราว 100 เรื่องที่คนร้อยปีเคยเล่า หรือเพลง 100 เพลงที่ชื่นชอบ
7. แบ่งปันเกี่ยวกับการเฉลิมฉลองของคุณบนสื่อสังคมออนไลน์โดยใช้แฮชแท็ก #CentenariansDay

รูป 2: ผู้สูงอายุในบ้านพักผู้สูงอายุ A. M. McGregor Home ที่มาร่วมกิจกรรมในวันศตวรรษิกชนแห่งชาติ³

จากคำแนะนำสำหรับการเฉลิมฉลองให้คุณค่า และยกย่องผู้ที่มีอายุครบ 100 ปี ที่ได้มีชีวิตยืนยาวมาทั้งศตวรรษคนเป็นศตวรรษิกชน ประเทศไทยสามารถศึกษาประสบการณ์จากประเทศสหรัฐอเมริกา และทำตามคำแนะนำดังกล่าว เพื่อให้ประเทศไทยเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของศตวรรษิกชนไทยอย่างจริงจัง ทั้งนี้อาจดำเนินการในวันผู้สูงอายุแห่งชาติ คือ ในวันที่ 13 เมษายนของทุกปี โดยจัดเวทีให้คนร้อยปีมาแบ่งปันประสบการณ์ให้กับคนรุ่นใหม่ได้รับฟัง รวมถึงการรณรงค์นำตัวเพื่อเป็นสิริมงคลในวันปีใหม่ไทย หากประเทศไทยมีการให้ความสำคัญกับศตวรรษิกชนอย่างจริงจัง ก็จะทำให้ผู้สูงอายุมีแรงบันดาลใจ และมีคุณค่าที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปจนเป็นศตวรรษิกชนคนร้อยปี

เอกสารอ้างอิง

1. The Johnson County Kansa. (2024). National Centenarian's Day is celebrated on Sept. 22. <https://www.jocogov.org/best-times/september-october-2024/national-centenarians-day-celebrated-sept-22#:~:text=National%20Centenarian's%20Day%20is%20observed,reached%20the%20age%20of%20100>. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2567.
2. Cambridge Enhanced Senior Living. (2023). Cambridge Enhanced Senior Living Celebrates National Centenarian's Day, Sept. 22. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2567. <https://cambridgeenhancedliving.com/celebrating-national-centenarians-day/>. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2567
3. McGregor. (2024). Celebrating Storied Legacies: National Centenarian's Day. <https://mcgregoramasa.org/2023/09/22/celebrating-storied-legacies-national-centenarians-day/>. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2567

เหลียวหลังก่อนทะยานไปข้างหน้ากับการท่องเที่ยวไทย

ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยวอันดับต้นๆ ของโลก ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งสิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น ตลอดจนความร่ำรวยทางศิลปะและวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ ที่สำคัญคือเสน่ห์ของชาวไทยที่เป็นมิตรกับนานาชาติประเทศ เปิดกว้างยอมรับในความหลากหลายของนักท่องเที่ยวที่มีความเชื่อและรสนิยมแตกต่างกัน

จากการจัดเก็บข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระหว่าง พ.ศ. 2552 ถึง 2566 (ประมาณการ) ปรากฏนักท่องเที่ยวต่างชาติ 5 อันดับแรกที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย ด้วยพรมแดนที่ติดกับภาคใต้ของไทย สะดวกต่อการเดินทาง วัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ในรอบ 15 ปีที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียไม่เคยหล่นจาก 5 อันดับแรกเลย การยกระดับคุณภาพบริการทางการท่องเที่ยว อาจจำเป็นต้องเรียนรู้แนวคิดทางศาสนาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมบริการทางการท่องเที่ยวที่สร้างความประทับใจได้อย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาโรงแรมฮาลาล การปรับปรุงสถานที่เพื่อรองรับการทำพิธีกรรมทางศาสนา

นักท่องเที่ยวชาวจีน มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดด จาก พ.ศ. 2552 ที่อยู่ในอันดับที่ 3 ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยว 815,708 คน ทะยานสู่อันดับ 1 อย่างต่อเนื่องในช่วง พ.ศ. 2555 – 2563 ทั้งยังมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สูงสุดใน พ.ศ. 2562 ด้วยจำนวน 11,138,658 คน ภายหลังจากการระบาดของไวรัสโควิด-19 แต่มีแนวโน้มกลับมาทางคืนอันดับ 1 อีกครั้ง ด้วยกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่เพียบพร้อมทั้งกำลังทรัพย์ รสนิยม และการแสดงออกอย่างเหมาะสม

นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น และชาวเกาหลีใต้ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวดั้งเดิม นิยมเดินทางท่องเที่ยวแบบอิสระ มักเดินทางเป็นกลุ่มเล็กๆ ชื่นชอบวัฒนธรรม อาหาร แหล่งบันเทิง สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

และความงาม ดึงดูดกีฬา แต่ด้วยมาตรฐานคุณภาพชีวิตของทั้งสองประเทศที่สูง จำเป็นต้องยกระดับคุณภาพของบริการทางการท่องเที่ยวให้ใกล้เคียงมาตรฐานเดียวกับประเทศต้นทางให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย เพื่อรักษาแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง

นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย นิยมท่องเที่ยวแบบพักผ่อนระยะยาว โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาว ชื่นชอบการท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด เช่น พัทยา ภูเก็ต มีการใช้จ่ายต่อหัวค่อนข้างสูง แต่สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน อาจส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อ และความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังสถานการณ์อย่างใกล้ชิด

นักท่องเที่ยวชาวอินเดีย นิยมท่องเที่ยวแบบครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ช็อปปิ้ง สถานบันเทิง สนใจการจัดงานแต่งงานและฮันนีมูนในประเทศไทย ด้วยระยะเวลาที่ใช้เวลาในการเดินทางไม่นานมากนัก จึงเป็นจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยวที่สมเหตุสมผลสำหรับนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย แต่การยกระดับคุณภาพบริการทางการท่องเที่ยว จำเป็นต้องเรียนรู้วัฒนธรรม และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของชาวอินเดียมากขึ้น

ถึงแม้ว่า นักท่องเที่ยวทั้ง 5 สัญชาติหลักที่เดินทางมายังประเทศไทย จะมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงจำนวนนักท่องเที่ยวไม่มากนัก แต่การรักษาสมดุลของแต่ละตลาดที่ไม่พึ่งพิงประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไป เป็นแนวทางหนึ่งในการลดความเสี่ยงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลงได้ เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านเริ่มให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะเวียดนามและอินโดนีเซีย² ดังนั้น การรักษากลุ่มนักท่องเที่ยวเดิม และการขยายฐานกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ๆ ตลอดจนการสร้างสรรคกิจกรรมทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการยกระดับคุณภาพบริการอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน

5 อันดับนักท่องเที่ยวต่างชาติระหว่าง พ.ศ. 2552 - 2566

	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566P
อันดับ 1	1,748,341 คน	2,047,175 คน	2,492,034 คน	2,761,213 คน	4,609,717 คน	4,631,981 คน	3,407,553 คน	8,779,196 คน	9,846,818 คน	10,625,167 คน	11,138,658 คน	1,302,137 คน	50,589 คน	1,950,062 คน	4,626,422 คน
อันดับ 2	982,607 คน	1,132,267 คน	1,704,800 คน	2,546,072 คน	3,031,072 คน	2,603,671 คน	3,407,553 คน	3,506,199 คน	3,493,112 คน	4,042,998 คน	4,274,458 คน	612,922 คน	43,444 คน	981,995 คน	3,521,095 คน
อันดับ 3	815,708 คน	746,214 คน	1,103,073 คน	1,745,779 คน	1,596,542 คน	1,359,211 คน	1,449,617 คน	2,047,175 คน	1,698,608 คน	1,785,147 คน	1,961,069 คน	586,381 คน	42,853 คน	432,245 คน	1,660,042 คน
อันดับ 4	777,313 คน	702,921 คน	1,052,361 คน	1,311,358 คน	1,515,718 คน	1,254,858 คน	1,349,388 คน	1,416,903 คน	1,525,707 คน	1,642,712 คน	1,787,185 คน	314,044 คน	31,565 คน	438,011 คน	1,628,542 คน
อันดับ 5	651,454 คน	643,839 คน	1,001,105 คน	1,153,457 คน	1,292,335 คน	1,109,429 คน	1,074,755 คน	1,163,309 คน	1,340,376 คน	1,562,878 คน	1,481,837 คน	265,223 คน	27,135 คน	427,037 คน	1,482,611 คน
รวมทุกสัญชาติ	14,149,841 คน	15,936,400 คน	19,230,470 คน	22,353,903 คน	26,546,725 คน	24,809,683 คน	29,923,185 คน	39,529,588 คน	35,591,978 คน	38,178,194 คน	39,916,251 คน	6,725,193 คน	510,767 คน	11,065,226 คน	28,150,016 คน

หมายเหตุ: ตัวเลขประมาณการของกรมการท่องเที่ยว
ที่มา: รวบรวมข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยว¹

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2567). สถิตินักท่องเที่ยว. เข้าถึงได้จาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=411
- วิญญา มหาวนกุล และจิรัฐ เชนพิงพร. (2566). การท่องเที่ยวไทยยังแข่งขันได้หรือไม่? เข้าถึงได้จาก <https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/th/research-and-publications/article/other/article-2023dec26.pdf>

ข่าวสาร

16 ก.ค. 67 - 20 ก.ย. 67

* 16 ก.ค. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ ผู้อำนวยการสถาบันฯ และคณะต้อนรับ รศ. ดร.บริดเจ็ต เคลลี ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดอาหารต่อสุขภาพเด็กระดับโลก จากมหาวิทยาลัยวูลลองกอง ประเทศออสเตรเลีย บรรยายเรื่องการตลาดอาหารต่อเด็กทั่วโลก: กฎหมาย การติดตาม และการประเมินผลในห้องสัมนา (109) และออนไลน์ * 23 ก.ค. 67 สถาบันฯ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรสร้างสรรค์สื่อด้วยโปรแกรม CANVA โดยมี น.ส.จิรวรรณ หงษ์ทอง และ น.ส.วรัญญา อาศัยศาสน์ เป็นวิทยากร ณ ห้องคอมพิวเตอร์ (316) * 24 ก.ค. 67 รศ. ดร.จงจิตต์ ฤทธิรงค์ และคณะ เข้าร่วมพิธีทำบุญตักบาตร เนื่องในโอกาสสมทวงเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 28 กรกฎาคม 2567 ณ สำนักงานอธิการบดี * 25 ก.ค. 67 สถาบันฯ นำโดย รศ. ดร.จงจิตต์ ฤทธิรงค์ รศ. ดร.มนสิการ กาญจนะจิตตรา รศ. ดร.สิรินทรยา พูลเกิด และคณะ ร่วมกับแผนอาหารเพื่อสุขภาพ สสส. ต้อนรับ Ms. Madiha Ahmed, Senior Program specialist- International Development Research Centre (IDRC) จากประเทศแคนาดา ร่วมประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้าน food environments และ food systems ของประเทศไทยและในภูมิภาคอื่นๆ ณ สสส. * 31 ก.ค. 67 คณะกรรมการพัฒนากิจกรรมขับเคลื่อนสถาบันสุขภาพ (Healthy Workplace) จัดกิจกรรม “IPSR PA Challenge สร้างสุขภาพดีกับ 53 ปี IPSR” ให้กับบุคลากร เพื่อส่งเสริมสุขภาพกายใจ ความผูกพันองค์กร และสะสมจำนวนก้าวให้ครบ 53 ล้านก้าวเนื่องในวันครบรอบ 53 ปี ณ สถาบันฯ **รูป 1** * 1 ส.ค. 67 รศ. ดร.จงจิตต์ ฤทธิรงค์ บรรยายหัวข้อ “การเปลี่ยนแปลงทางประชากรและเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยและสังคมโลก” ในงานประชุมวิชาการประจำปี 2567 เรื่องผลกระทบของสภาพแวดล้อมและการสร้างภาวะที่เหมาะสมต่อการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ณ กระทรวง พม. **รูป 2** * 2 ส.ค. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ ผู้อำนวยการสถาบันฯ และ Prof. Dr. Marina N. Khranova, IDR FCTAS RAS Director ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOA) เรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านวิชาการ ระหว่างสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ม.มหิดล และ Institute for Demographic Research - Branch of the Federal Center of Theoretical and Applied Sociology of the Russian Academy of Sciences สหพันธรัฐรัสเซีย ณ สถาบันฯ **รูป 3** * 5-9 ส.ค. 67 อ. ดร.นงนุช จินดารัตนาภรณ์ เข้าร่วมอบรมโครงการพัฒนาศักยภาพอาจารย์มหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน Level 2 (MU-ADP#4) รุ่นที่ 7 ณ ศูนย์ประชุมมิตลสิทธาคาร ม.มหิดล **รูป 4** * 8 ส.ค. 67 รศ. ดร.สุรีย์พร พันพิง รศ. ดร.จงจิตต์ ฤทธิรงค์ เป็นวิทยากรกิจกรรม IRB TALK ครั้งที่ 14 เรื่อง “AI กับจริยธรรมการวิจัย” รูปแบบออนไลน์ * 9 ส.ค. 67 สถาบันฯ นำโดย น.ส.พลอยชมพู สุคติภัย และคณะ เข้าร่วมพิธีทำบุญตักบาตรเพื่อเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ณ สำนักงานอธิการบดี ม.มหิดล * 9 ส.ค. 67 รศ. ดร.ภูเบศร์ สมุทรจักร และ รศ. ดร.นพ.ตะวันชัย จิระประมุขพิทักษ์ เป็นวิทยากรหัวข้อ “แนวทางการขับเคลื่อนสุขภาพจิตของประเทศไทย” ในการประชุมวิชาการเพื่อพัฒนาสังคมสุขภาพ (กลุ่มสามพราน) ณ โรงแรมอัสคิน แกรนด์คอนเวนชั่น * 15 ส.ค. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ และคณะ ต้อนรับคณะศึกษาดูงานจากการเคหะแห่งชาติ เข้าร่วมรับฟังข้อมูลงานวิจัยทางด้านประชากรและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน ณ สถาบันฯ * 16 ส.ค. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ และคณะ ต้อนรับนักศึกษาใหม่ 4 หลักสูตรฯ ในงานปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ประจำปีการศึกษา 2567 ณ สถาบันฯ **รูป 5** * 23 ส.ค. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ และ ผศ. ดร.ดุสิตา พึ่งสำราญ ต้อนรับ Prof. Sandra Barteit จาก Heidelberg Institute of Global Health, Faculty of Medicine at Heidelberg University ประเทศเยอรมนี ร่วมประชุมความร่วมมือในการพัฒนาโครงการวิจัย ณ สถาบันฯ * 23 ส.ค. 67 รศ. ดร.ศุทธิดา ชวนวัน และคณะ นำนักศึกษาเข้าศึกษาดูงานผู้สูงอายุ ณ โรงเรียนวัยเก๋าวัยราวย องค์การบริหารส่วนตำบลจี่วราย จ.นครปฐม * 24 ส.ค. 67 ศูนย์พัฒนาองค์ความรู้ด้านกิจกรรมทางกายประเทศไทย (ทีแพค) นำโดย รศ. ดร.ปิยวัฒน์ เกตุวงศ์ ร่วมจัดนิทรรศการนำเสนอผลงานด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในวิถีชีวิต

พันธกิจ: จัดการศึกษา และฝึกอบรมระดับหลังปริญญาให้นักศึกษาสามารถแข่งขันได้ในสังคมโลก และมีความผูกพันกับองค์กร

รูป 1

รูป 2

รูป 3

รูป 4

รูป 5

ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในงานเทศกาลงานวิ่ง The ICONiC Run Fest Thailand Series Sukhothai 2024 กิจกรรม เดิน วิ่ง กิน เพื่อสุขภาพ ณ จ.สุโขทัย * 27 ส.ค. 67 รศ. ดร.ศุทธิดา ชวนวัน ร่วมให้ข้อเสนอแนะในการประชุมสรุปผลการประชุมติดตามผลการดำเนินงานตามมติสมัชชาผู้สูงอายุระดับชาติรองรับสังคมสูงวัย ปี 2566 และร่างระเบียบวาระการประชุมสมัชชาผู้สูงอายุระดับชาติ ปี 2568 ณ โรงแรมรอยัล ริเวอร์ กทม. **รูป 6** * 5 ก.ย. 67 สถาบันฯ ร่วมกับวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาฯ และกรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวง พม. จัดการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ เรื่อง “การเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีด้วยพลวัตครอบครัวและการฝึกพลังร่วมกันระหว่างรุ่นเพื่อมุ่งสู่สังคมสำหรับคนทุกวัย” ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์ กทม. * 9 ก.ย. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ ผู้แทนอธิการบดี ม.มหิดล ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการสนับสนุนและส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาแก่บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนผ่านแพลตฟอร์มเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลสถิติการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชน CALORIES CREDIT CHALLENGE: CCC ระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา **รูป 7** * 10 ก.ย. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ ต้อนรับ Dr.Helene Syed Zwick คณะจาก The International Organization for Migration (IOM) ร่วมประชุมหารือความร่วมมือด้านงานวิจัยและด้านวิชาการ ณ สถาบันฯ * 11 ก.ย. 67 สถาบันฯ ในฐานะหน่วยงานพันธมิตรกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) นำโดย รศ. ดร.ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต อ. ดร.นุชราภรณ์ เลี้ยงรื่นรมย์ ร่วมงานแถลงข่าวเพื่อประกาศเจตนารมณ์ความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) “Connecting the dots: Integrating Knowledge for Innovators” ณ สจล. * 10-11 ก.ย. 67 ทีมหนุนเสริมการขับเคลื่อนงาน Thailand Zero Dropout และพัฒนาทั่วโลกและระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ (ทีมส่งยิ้ม) ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ และกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การใช้งานระบบสารสนเทศ Thailand Zero Dropout” เพื่อแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนออกจากระบบการศึกษาให้กลายเป็นศูนย์ (Thailand Zero Dropout) ของรัฐบาล ณ จ.สุรินทร์ * 13 ก.ย. 67 สถาบันฯ จัดอบรมการฝึกซ้อมดับเพลิงและอพยพหนีไฟ ประจำปี 2567 การปฐมพยาบาล แผนภาวะฉุกเฉิน การประเมิน การทำ CPR และจำลองสถานการณ์เพลิงไหม้ภายในอาคารให้แก่บุคลากร ณ สถาบันฯ **รูป 8** * 13 ก.ย. 67 สถาบันฯ จัดกิจกรรม Potluck Party เพื่อให้บุคลากรในแต่ละฝ่ายได้มีโอกาสนพบปะสังสรรค์ และสร้างความสามัคคีในองค์กร ณ สถาบันฯ * 16 ก.ย. 67 รศ. ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์ ร่วมเสวนาวิชาการหัวข้อ “ข้อท้าทาย/ มุมมอง/ บทบาทสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายด้านประชากร” การประชุมเวทีวิชาการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประจำปี 2567 “พัฒนาสังคมทุกช่วงวัย แก้ไขวิกฤตประชากร” ณ กระทรวง พม. และออนไลน์ **รูป 9** * 18 ก.ย. 67 ผศ. ดร.ดุสิตา พิงส์ลาวยานำเสนอผลการศึกษาร่วมกับ 4 ประเทศ โครงการการพัฒนาวิทยาศาสตร์ระดับภูมิภาคเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิตที่ชุมชน LGBTQI+ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต้องเผชิญ ในงานเสวนาออนไลน์ VOICE UNHEARD: MENTAL HEALTH INSIGHTS FOR LGBTQI+ COMMUNITIES IN THAILAND, INDONESIA, SINGAPORE, AND THE PHILIPPINES * 18 ก.ย. 67 น.ส.พลอยชมพู สุคติสถิตย์ เลขาธิการสถาบันฯ และคณะ เดินทางไปบริจาคเงินและสิ่งของจากการได้รับบริจาค ภายใต้กิจกรรม “how to ทิ้ง...ทิ้งอย่างไร ให้มีประโยชน์” ณ มูลนิธิกระจกเงา กทม. **รูป 10** * 20 ก.ย. 67 รศ. ดร.ศุทธิดา ชวนวัน และ Dr.Truc Ngoc Hoang Dang ต้อนรับ Mr.Yusuke MIYOSHI นักศึกษาปริญญาเอก จาก University of Tokyo เข้าพบเพื่อหารือความร่วมมือทางวิชาการและงานวิจัย ณ สถาบันฯ

(สามารถติดตามรายละเอียดและข่าวสารเพิ่มเติมได้ที่ <https://ipsr.mahidol.ac.th/category/news-and-events/>)

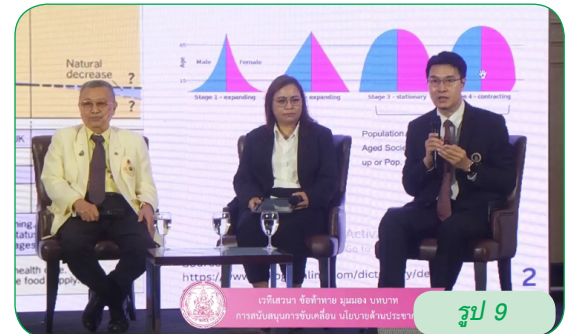
รูป 6

รูป 7

รูป 8

รูป 9

รูป 10

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170 โทรศัพท์ 0-2441-0201 0-2441-9666 โทรสาร 0-2441-9333 E-mail: directpr@mahidol.ac.th Website: www.ipsr.mahidol.ac.th ที่ปรึกษา เฉลิมพล แจ่มจันทร์ ผู้อำนวยการสถาบันฯ บรรณาธิการ กัญญาพัชร สุทธิเกษม จงจิตต์ ฤทธิรงค์ ปราโมทย์ ประสาทกุล ศุทธิดา ชวนวัน กองบรรณาธิการ กฤติญา สำอางกิจ กัญญา อภิพรชัยสกุล กาญจนนา ตั้งชลทิพย์ กาญจนนา เทียนลาย เกียรตินิยม ชันดี จรรย์พร ให้ลายอง เฉลิมพล แจ่มจันทร์ พอดดา บุญตรีธนะ นงนุช จินดารัตน์นารณ์ เนษวร บุญเจริญ นนทวัชร แสงล่อ นรินทร์ ดาราวุฒิมาประภรณ์ นุชชาภรณ์ เลี้ยงรื่นรมย์ ปิยะวัฒน์ สวัสดิ์ดี บัทยา ว่าพัฒนาวงศ์ มนสิการ กาญจนะจิตรา วรชัย ทองไทย วรัญญา อาศัยศาสน์ วิชาพร จารุเรืองไพศาล ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต สิริชนทยา พูลเกิด สุสานต์ ปลื้มเจริญ สุริยพร พันธุ์ สลักรินทร์ นิยมศิลป์ สุชาติดา ทวีสิทธิ์ สุภารัตน์ จรัสสิทธิ์ อภิชาติ จรัสฤทธิรงค์ อมรา สุนทรชาติดา ฝ่ายศิลป์ จุฬารัตน์ ทรัพย์ยอดแก้ว ฝ่ายสมาชิก จีวรรณ หงษ์ทอง ติดต่อสอบถามโครงการเผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร โทรศัพท์ 0-2441-0201 ต่อ 100 หรือ 0-2441-9666